



زبانی حیرانی

مؤلف :

Ketabton.com

پوهندوی نور احمد شاگر

۱۳۵۰

دغه کتاب دوز مې مجلې د ۱۳۵۰ کال د لو مړۍ
او دوهمې گڼې په بدل کې چاپ شوی دی .

د کتاب د بېن المللی کال په مناسبت

زبني خبري

مؤلف :

پوهندوی نور احمد شاګر

۱۳۵۰

فهرست

مخ	مضمون
۱	لومړۍ خبرې
۵	ژبپوهنه اود هغې څانگې
۶	ژبه اولیک
۸	د انسان صوتي غړي
۱۰	د آوازونو وتونځي
۱۳	د آوازونو ډولونه
۲۵	فونېټیکس او فونېمیکس
۲۸	فونیم
۳۱	مورفیم
۳۶	مورفو فونیمیکي بدلون اود هغه ډولونه
۴۱	دیوې ژبې د مورفیمونو د معلومولو او بېلولو لارې
۵۶	لهجوي اطلس
۶۷	د لهجوي اطلس اصطلاحات
۷۰	یادونه
۷۲	ماخذونه

لومړۍ خبرې

په اوسنۍ نړۍ کې د ژبې پوهان په دې عقیده دي چې که سړی وغواړي چې یوه ژبه په داسې توګه تدریس کړي چې شاګرد په لږ وخت کې هغه ژبه زده کړي نو دا ضروري ده چې دغه ترتدريس، هم د شاګرد د مورنۍ ژبې او هم دهغې ژبې چې شاګرد یې زده کول غواړي فوښمي او موږ فیهې تجزیه وښي او د دغودولې وژبو. ساختمان او جوړښت او نور خصوصیات په صحیح ډول سره څرګند شي، وروسته د دغودولې وژبو د ساختمان د مقایسې او پرتلې له مخې دهغوی د ساختمان توپیرونه معلوم شي.

داځکه چې هرکله چې سړی کومه ژبه زده کوي، ځکه چې دی دخپلې ژبې له ساختمان سره له کوچنیوالي څخه عادت لري نو که څه هر دی په دې ولوېږي چې دده مورنۍ ژبه او د ابله ژبه د جوړښت له مخې توپیر سره لري خو بیا هم دخپل عادت له مخې هغه مطالب چې په نوې ژبه کې یې ادا کوي دخپلې ژبې د جوړښت له مخې

ترتیبوي . او ترڅوچه د ژبي شاگرد د دغو ټولو پیر و نوته متوجه نسي او په دغه خبره
کي ښه مشق او تهرين ونکړي ، دنوي ژبي د استعمالولو په وخت کي به دغو برخو کي
تلل غلطيو او اشتباه گانوسره مخامخ کيږي .

د بېلو بېلو ژبو ويونکي د يوې ټاکلي ژبي په نږدې کچه کي بېل بېل
مشکلات لري . که يوانگريزي ژبي او يودري ژبي وغواړي چه پښتو زده کړي ، ددوي
مشکلات سره يوشی ندي . د مثال په توگه د پښتو د دې دوو جملو (نه د وړي)
خوږم ، ما د وړي و خوړه) په نږدې کچه کي پرته له فوهمي مشکلاتو څخه انگريزي
ژبي دوه مشکل لري : يو دا چه دده په ژبه کي فعل د نوموړو جملو په پای کي نه راځي ،
بل دا چه په انگريزي کي د واحد متکلم له پاره په فاعلي حالت کي يوازې يوضهير (I) موجود
دی . مگر په پښتو کي دوه ضميرونه (نه ، ما) استعمال کيږي او دغه هر ضمير د استعمال
ټاکلي او مشخص ځايونه لري . نو ښايي چه دا هر وروسته وروسته سي چه په
پښتو کي فعل په کوم ځای کي راځي او په کوم ځای کي (نه) ووايي او په کوم ځای کي
(ما) . دري ژبي بيا د فعل په برخه کي دومره مشکلات نلري خود نوموړو ضميرونو
په برخه کي هغه مشکلات چه انگريزي ژبي يې لري دري ژبي يې هم لري . دغه رنگه
د (دازما کور دی) په برخه کي انگريزي ژبي د (زما کور) په برخه کي څه مشکل نلري .
ځکه چه دی په خپله ژبه کي هم لومړی (زما) او بيا (کور) استعمالوي (my home) ،
خودري ژبي د مشکل سره مخامخ کيږي ، ځکه چه دی په دري ژبه کي لومړی (کور)
او بيا (زما) وایي (خانه من) .

دغه رنگه ځکه چه د ټولو ژبو ټول آوازونه سره يوشی ندي نو په دې

برخه کي هم د ژبي زده کوونکي ممکن مشکلات ولري . دا مشکلات هر اکثره يوشی نوي .
د مثال په توگه د (ختکي) په کلمه کي انگريزي ژبی د (خ) اودري ژبی د (ت) د تلفظ
په برخه کي له مشکل سره مخامخ کيږي .

د ژبي په زده کړه کي د ژبي دبېلو بېلو لهجود توپير څخه هم ساتگي نسي پتېدلای . که
يوه ژبه څو لهجې ولري نو دهغې ژبي د زده کړي په لومړي سر کي بنيادي چه له نوموړو
لهجو څخه يوازي يوه لهجه انتخاب او هغه تدريس سي .

که د ژبي شاگرد وغواړي چه د يوې ژبي ټولي لهجې زده کاندې نوښه
لاس داده چه دی لومړی يوه لهجه ښه زده کړي او وروسته بيا دهغې لهجې په شمول د
نوموړي ژبي د ټولو لهجو توپيرونه مطالعه او زده کړي او وروسته نو په هره لهجه چه خبري
کوي د نوموړو توپيرونو عايت وکړي .

له نوموړي بيان څخه مطلب دادی چه دنړۍ ژبي د داخلي ساختمان
او جوړښت له مخي کټ مټ يوشی ندي او يوله بله توپير سره لري . هرکله چه کومد ژبه وکړ
چاته تدريس کيږي که دهغه چا مخصوص مشکلات چه د نوموړي ژبي په زده کړه کي
بي لري په نظر کي ونيول سي نو د ژبي شاگرد کولای سي چه پر نوموړو مشکلاتو باندې په
لږ وخت کي بريالی سي او په يولږ وخت کي په صحيح ډول سره نوې ژبه زده کړي .

څنگه چه دغه موهم وويل د ژبي د شاگرد مشکلات هغه وخت
څرگندېدلای سي چه د شاگرد د ژبي ساختمان او دهغې ژبي جوړښت چه شاگرد يې -
زده کول غواړي په علمي ډول سره تجزيه او تحليل سي . دهغوی د آوازونو ډولونه ،
مورفيمونه او د مورفيمونو ترکیب او د کلام د اجزاوو ترتيب او داسي نور خصوصيتونه

په صحيح ډول سره معلوم سې ، وروسته د مقايصې او پرتلې له مخې د نوموړو درواړو
 ژبو توپيرونه (چه د دغو توپيرونو مجموعه په حقيقت کې د هغو مشکلاتو يوه مجموعه ده
 چه د ژبې نږدې کوونکي ته د ژبې د نږدې کړې په وخت کې ورپېښېږي) ښکاري سې .
 په دې رساله کې د ژبې د ساختمان او جوړښت د سپړلو په باره کې ځينې مقدما تي -
 يادوني سوي دي او زيارا ستل سوي دي چه د ژبپوهنې علاقه مندانو ته د ژبې د آوازونو
 او فونيمونو او هغوی په فونيمیکي الفبا سره د ليکلو ، د مورفيمونو د معلومولو او د
 هغوی د ډولونو او بدلونونو په باره کې څه معلومات وړاندي سې او دغه رنگه
 ديوي ژبې د بېلو بېلو لهجو دخپړلو او د هغوی د ثبتولو لاري چه د ژبې د ساختمان او -
 جوړښت د معلومولو په برخه کې ډېر اهميت لري په لنډ ډول وښوولي سې او په دې توگه
 هغوی ته په دې باره کې دنوري زياتي او بشپړې مطالعې له پاره زمينه برابره سې .

نور احمد شاگر

ژبپوهنه اود هغې څانګې

ژبپوهنه وهغه علم ته وايي چه د هغه په ذريعه د ژبې داخلي ساختمان اوجوړښت ترڅپرني لاندې نيول کيږي اومهمې څانګې يې دا دي: تشریحي ژبپوهنه، تاریخي ژبپوهنه اومقایسوي ژبپوهنه.

تشریحي ژبپوهنه (descriptive linguistics) د ژبپوهنې هغه اساسي اومهمه څانګه ده چه په هغه کې یوه ژبه بېله دې چه تاریخي بدلون او تحول یې په نظر کې ونیولې په یوه ټاکلي اومعین وخت کې مطالعه کيږي. په تاریخي ژبپوهنه (historical linguistics) کې د ژبې هغه تاریخي تحول اوبدلون ترغور اوڅپرني لاندې نیول کيږي چه په بېلو بېلو دورو کې ورپېښ سوی وي. په مقایسوي ژبپوهنه (comparative linguistics) کې خوښي چې چه له یوې کورنۍ څخه وي یا د ژبو څو کورنۍ په مقایسوي ډول ترغور لاندې نیولې کيږي او یوله بله سره پرتله کيږي خوچه د دوی ترمنځ نږدېوالی

اوارپکی څرگند سي .

په تاريخي ژبپوهنه کې د يوې ژبې مواد چه په دوو يا زياتو دورو کې د
د تشرېحي ژبپوهنې له مخې تهيه سوي او څېړل سوي وي مطالعه کېږي . په مقاييسوي
ژبپوهنه کې د دوو يا زياتو ژبو يا لهجوهغه مواد چه د تشرېحي ژبپوهنې له خوا راغونډ
سوي او څېړل سوي وي تر غور لاندې نيول کېږي او دهغوی ورته والی معلومېږي .
نودې له امله د تاريخي او مقاييسوي ژبپوهنې پوهان او محققين د تشرېحي ژبپوهنې په
محققينو پسې مخي او هغه مواد مطالعه کوي چه د تشرېحي ژبپوهنې د پوهانو له خوا
تهيه سوي او څېړل سوي وي . مگر د تشرېحي ژبپوهنې پوهانو او محققينو ته د تحقيق
په وخت کې د تاريخي او مقاييسوي ژبپوهنې د محققينو مواد په سته نه ورځي .

ژبه اولیک

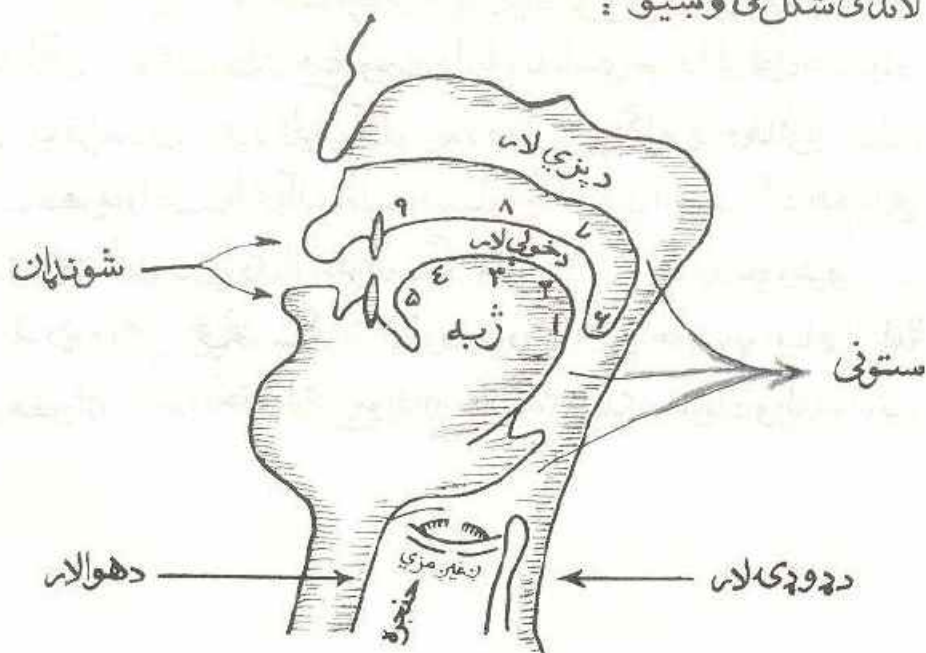
ژبه هغه آوازونه دي چه انسانان يې دخپلو افکارو او خيالونو څرگندولو په غرض تر يو
خاص نظم او سيستم لاندې د صوتي غږونو په واسطه له خولې څخه راباسي او په دې
توگه په خپلو منځونو کې يوله بله سره رابطه پيداکوي . لیک هغه سيمبولونه او علامې دي
چه دهغوی په واسطه انسانان يوله بله خپل افکار او خيالات اظهاروي . لیک په عمومي
ډول پر دوو برخو باندي وېشل کېږي : يو تصويري لیک او بل الفبايي لیک . په تصويري
لیک کې انسانان خپل فکر ونه د تصويرونو او شکلونو په واسطه څرگندوي او د آوازونو سره
کومه رابطه نلري . اما په الفبايي لیک کې دهغو آوازونو له پاره چه په خبرواترو کې

استعمال یري سیمبولونه راوړل کیري او ددغه سیمبولونو مجموعه چه دیوې ژبي -
ټول آوازونه وښيي دژبي الفبا بلله کیري .

ژبه اولیک که څه هم یوله بله سره نژدې رابطه لري خوبیا هم ژبه پیل
شی ده اولیک پیل شی دی او باید دا دواړه سره گډنسي . یو ژبپوهاند دژبي اولیک
تر منځ په ښه توگه توپیر کولای سي ، خو هغه کسان چه په دې باره کي یې غور نوي کړي
ژبه اولیک دواړه یوشی بولي ، حتی کله کله ځیني خلک لیک اساس بولي او په همدې
اساس دژبي قضاوت کوي حال دا چه اساس ژبه ده او دلیک قضاوت باید دژبي پر اساس
وسی . همدغسي اشتباه گاني کله کله دگرامر اوژبي ترمنځ هم واقع کیري . یو ژبپوهاند
هرکله چه دژبي کرامر لیکي هېڅ کله دمورنۍ ژبي وویونکي ته دانه وایي چه داسی مه
وايه داسي ووايه . بلکه ددې پرځای چه دی دمورنۍ ژبي وڅښتن ته هدایت وکړي
دی پخپله باید دمورنۍ ژبي له څښتن څخه هدایت واخلي ، یعنی باید پوښتنه ځني
وکړي چه تاسي څنگه وایاست ؟ هر ډول چه هغوی ویل دی باید هغه شی که مت
په خپله پېتها کي ضبط کړي . دا ځکه چه گرامر دژبي له مخي لیکل کیري او ژبه دگرامر
له مخي منځ ته نه راځي . یو ژبپوهاند هېڅ وخت دا زیار نه باسي چه دژبي ټول مواد
هر وړ و ترعمومي قواعد ولاندی راوي . ځکه چه دده په نزد دگرامر دپوهانو په اصطلاح
دژبي استثنا آت هغومره اهمیت لري لکه باقاعده شیان چه یې لري او استثنا آت هم دژبي
یوه مهمه برخه تشکیلوي . نو که چیري دی له هغو څخه سترگی پټی کړي یا یې په بله بڼه سره وښيي په -
حقیقت کی دی دژبي دیوې مهمې برخي څخه سترگی پټوي او دژبي ددغي برخي پر حقیقی بڼه اوسا تخار باندی
پرده غوړوي ، او هغه چاته چه دده دتحقیق له مخي نوموړي ژبه مطالعه کوي نیمگړي معلومات وړاندی کوي .

د انسان صوتي غږي

انسان يوله بله خپل افکار او مطالب د آوازونو په واسطه اظهاروي. دغه آوازونه چې انسانان يې د صوتي غږو په واسطه له خوږي يا پزې او يا خوږي او پزې دواړو لارو څخه راباسي د - فونېټیکس (Phonetics) او فونېمیکس (Phonemics) په واسطه چې د ژبپوهنې دوې مهمې څانګې دي مطالعه کېږي. په ژبپوهنه کې یوازې هغه آوازونه تر څېړنې لاندې نیول کېږي چې په ژبه او خبرواتر کې استعمالېږي. دادی اوس به د انسان هغه صوتي غږي چې د خبرواتر په وخت کې د آوازونو په تولید کې مهمه برخه لري په دې لاندې شکل کې وښیو:



په تېر شکل کې د انسان صوتي غړي په دې لاندې ډول سره منوول سوي دي :

- ۱- ژبه : ژبه پر پنځو برخو باندي وېشل سوې ده : ۱- رېسینه (root) ۲- وروستی برخه (dorsum) ۳- منځنۍ برخه (Center) ۴- دمخنۍ برخه (blade) ۵- د ژبي سر (tip).
- ۲- دخولې لورۍ برخه : ۶- ژبي (uvula) ۷- نرم تالو (velum) ۸- زير تالو (dome) ۹- اوړی (Alveolar ridge).

۳- غاښونه او شونډې

- ۴- ستونی (Pharynx) چه دوې لاري لري : يوه دخولې اوبله ډيزي . که نرم تالو پورتي خواته وخوځيږي نو ډيزي لاس و تړله شي ، او که ژبه دنرم تالو وخواته وخوځيږي دخولې لاس و تړله سي .

۵- بڼغېزمي (Vocal cords) : د تنفسي نل په لويه برخه کې موقعيت لري او دنړيو تارو څخه تشکيل سوي دي . دا آواز داد اکېدلو په وخت کې هوا د حنجري (larynx) له خاليگاه څخه دن غيزمز و ترمنځ تېرېږي . که د هوا د تېرېدلو په وخت کې بڼغيزمزي بيخي سره نږدې وي نو د هوا جريان يې رپوي او کوم آواز چه په دغه وخت کې توليدېږي بڼغن آواز (Voiced sound) . يې بولي ککه د (ب) يا (د) آواز .

او که بڼغيزمزي لږ سره ليري وي د هوا جريان يې نسي رپولای او په دغه وخت کې يې بڼغه آواز (Voiceless sound) توليدېږي ککه د (پ) يا (ت) آواز . دغه سبب دی چه بڼغيزمزي په صوتي غړو کې ډېر اهميت لري .

د آوازونو وټونځي

(Position of articulation)

 انسان صوتي غږي دخولې په خواکي پردو وړخو وېشل کېږي : ښورېد وکي اونه ښورېد وکي . ښورېد وکي صوتي غږي (Articulators) هغه صوتي غږي دي چه د آوازونو د اډاکولو په وخت کي په حرکت کي وي او هغه دادي : د ژبي وړستۍ، منځنۍ اود منځنۍ برخه، د ژبي سر اولاندې شونډه . اونه ښورېد وکي صوتي غږي چه — (Point of articulation) يې بولي هغه صوتي غږي دي چه د آوازونو د اډاکولو په وخت کي حرکت نه کوي او ځای پر ځای ولاړ وي . د اصوتي غږي دادي : نرم تالو، زېر تالو، اوري، دلور و غاښونو بېخونه، دلور و غاښونو سرونه اولور و شونډه.

هرکله چه ښورېد وکي اونه ښورېد وکي صوتي غږي سره يوځای سي د آوازونو وټونځي اود خرجونه تشکيلېږي . د مثال په توگه که د ژبي سر اولور و غاښونو بېخ سره يوځای سي نود (ت) يا (د) مخرج تشکيلېږي او که کښته شونډه اولور و شونډه سره يوځای سي د (ب) يا (پ) وټونځي تشکيلېږي . که لاندني جدول چه په هغه کي د ځينو آوازونو وټونځي اود هغوی د ولونه ښوول سوی دي په غور وگورو په عمومي ډول آوازونه پر دې اساسي اولويو ډلو باندې وېشل سوي دي : انسدادې (stops)، احتکاکي (Fricatives) او طنطنه لرونکي (resonants). اکثره هغه آوازونه چه په ژبه کي استعمالېږي له دغود وړلوڅخه په يوه ډله کي شاملېږي .

manner of articulation دآواز دادا کولو ډول			position of articulation دآواز دادا کولو ونځي		bilabial	labiodental	dental	alveolar	retroflex	alveopalatal	palatal	velar	uvular	labiovelar	pharyngeal	glottal
STOPS انځار	Simple	ساده	په غږه	ن غږه	p	b	t	d			k	g	q	ʔ		ʕ
	aspirated	نفسی	په غږه	ن غږه	p ^h			t ^h			k ^h	g ^h				
	glottalized	ستونیزسوي	په غږه	ن غږه	p ^ʔ			t ^ʔ			k ^ʔ					
	affricated	موښلي	په غږه	ن غږه				tʃ		ʃ						
	laterally affricated	اړخیز موښلي	په غږه	ن غږه				ɬ								
	Prenasalized	غڼه سوي	په غږه	ن غږه	mp			nt								
	implosive	رښه خوا ته واړېدوني	په غږه	ن غږه				ɗ								
	Slit	هوار	په غږه	ن غږه		f	θ					x				h
	groove	خوږ	په غږه	ن غږه		v	ð	s	ʃ	ʒ					ʕ	
	lateral	اړخیز	په غږه	ن غږه				z	ʒ							
RESONANTS طنطنه لرونکي	lateral	اړخیز	په غږه	ن غږه				l		ɭ						
	nasal	غڼه لي	په غږه	ن غږه	m	n	ɳ	ɲ	ɳ	ɳ	ɳ	ɳ	ɳ			
	median	منځني	په غږه	ن غږه	w			r		ɻ						
FLAPS	پرمېدوني		په غږه	ن غږه				ɾ								
TRILLS	رېږدېدونکي		په غږه	ن غږه				ʀ					R			

voiced : په غږه

voiceless : په غږه

انسدادی آوازونه هغه آوازونه دي چې دادا کولو په وخت کې یې مخرجه تپ -
 وتړل سي او دهوا جريان بند سي ، خود مخرجه د تړلو څخه وروسته دفعاً مخرجه وپراتل
 سي او په دې توگه یوانسدادی آواز تولید سي . لکه د (ت) یا (پ) آواز . دانسدادی آواز
 مهم خاصیت دادی چې د مخرجه تړل یې د احتکاکي او تننډه لرونکو آوازونو په توگه دوام نه
 کوي . احتکاکي هغه آوازونه دي چې دهغوی دادا کولو په وخت کې په صوتي وتونجی کې
 احتکاک پېښ سي لکه د (س) یا (ز) آوازونه . تننډه لرونکي آوازونه هغه آوازونه دي چې
 دهغوی دادا کولو په وخت کې په صوتي وتونجی کې نه احتکاک پېښیږي او نه دانسدادی
 آوازونو په څېر د مخرجه تړل او دفعاً پراتل واقع کیږي ، بلکه دا هغه آوازونه دي
 چې په حنجره (larynx) کې پیدا سوي وي او وروسته دخولې او پزي په واسطه
 یو ډول او بل ډول کیږي لکه د (ن) یا (م) آوازونه .

برسېره پر نوموړو درولو یو ډول دوه ډوله نور آوازونه هم په ژبو کې
 پېښیږي چې یو ډول یې پر پېد ونکي (Flaps) او بل ډول یې ریرېد ونکي (trills)
 آوازونه نومېږي . پر پېد ونکي هغه آوازونه دي چې د ژبي دیوه ډېر چټک حرکت په
 واسطه ادا کیږي چې کله کله دیوه ډېر لنډ انسدادی آواز سره شباهت لري ، او -
 ریرېد ونکي آوازونه هغه آوازونه دي چې د ژبي ، شونډانو یا ژبی د ډېر وچټکو
 حرکتو په واسطه ادا کیږي .

آوازونوډولونه



آوازونه په عمومي ډول پر دوو برخو وېشل کېږي: کانسونينټونه او واولونه. کانسونينټ (Consonant) هغه آواز ته وايي چې دهغه ډاډاکولو په وخت کې د صوتي غړو د تماس له امله د هوا په هغه جريان کې چې دهغه ډاډاکولو په وخت کې له خوږې يا پزې يا د غوډوار ولاړ وڅخه راوړي انسداد، احتکاک يا کوم بل ډول بندش پېښ سي. لکه د (ب) يا (پ) ډاډاکولو په وخت کې چې د دوو شونډو د تماس له امله د هوا په جريان کې بندش واقع کېږي، يا لکه د (ج) يا (چ) ډاډاکولو په وخت کې چې د ژبې او اوږې تماس د هوا په جريان کې بندش راوړي. که دوه يا زيات کانسونينټونه په يوه سيلاب کې متصل سره راسي او د دوی په منځ کې واول نه وي کلسټر (cluster) يې بولي. لکه په پردي کې (پ) او (ر) او په آزمويست کې (نن) او (ت).

واول (vowel) هغه آواز ته وايي چې دهغه ډاډاکولو په وخت کې د صوتي غړو ترمنځ داسې تماس نه پېښېږي چې د هوا په جريان کې انسداد او بندش واقع سي، خود ژبې او شونډا نو د مختلفو حرکاتو له امله دخوږې داخلي برخې بېل بېل شکلو ته پيلاکوي چې په دې توگه واولونه يوله بله پخپل منځ کې توپير پيدا کوي لکه په لاس، ډېر او سور کې د (ا، ي، و) آوازونه. د پښتو کانسونينټونه او واولونه په لاندې ډول دي:

الف : کانسونینتونه :

g	گ	ž	ژ	dz	ځ	b	ب
l	ل	z	ز	x	خ	p	پ
m	م	s	س	d	د	t	ت
n	ن	š	ش	ɖ	ډ	t̪	ټ
ɳ	ښ	ʂ	ښ	r	ر	ɟ	ج
h	ه	g	غ	ɾ	ړ	č	چ
		k	ک	z	ز	ts	خ

ځینې عربي کلمې په پښتو کې استعمالیږي . دغه عربي کلمې ځینې داسې عربي آوازونه لري چې په پښتو کې نسته . نو هرکله چې دا عربي آوازونه په پښتو کې تلفظ کیږي په عمومي ډول په هغو پښتو آوازونو سره تبدیلیږي چې دغو عربي آوازونو ته نږدېوالی ولري . لکه ف < پ ، ق < ک یاخ ، ث < س اوداسې نور نوموړي عربي آوازونه دادي :

ث s ، ح h ، ذ z ، ص s ، ض z ، ط t ، ظ z ، ع ɣ ، ف f ، او ق q .

په ځینو ژبو کې ځینې آوازونه دي چې کله کله د کانسونینټ اوکله کله د واول په ډول ادالېږي . په پښتو کې دوه آوازونه دي چې کله کله د هجا هسته تشکیل کړي اود واول په توګه څرګندسي ، خو ځینې وخت د هجا هسته نه تشکیلوي اود کانسونینټ په

ډول ادا کړې . نوموړي دوه آوازونه دادي :

و (w) : لکه په (کنډو = Kandaw) او (ولور = Walwar) کې .

ی (y) : لکه په (یخی = yaxay) او (اگی = agay) کې .

ب : واولونه : Vowels

و	(o)	: لکه په	(نور = nor)	او	(پور = por)	کې .
و	(u)	: لکه په	(پل = pul)	او	(سور = sur)	کې .
و	(ū)	: لکه په	(نورو = nūru)	او	(تورو = tūru)	کې لومړي واولونه ^(۱) .
ي	(i)	: لکه په	(خیر = dzir)	او	(پیر = pir)	کې .
ي	(ī)	: لکه په	(کیري = Kīzi)	کې لومړي (ي) ^(۲) .		
ې	(e)	: لکه په	(ډېر = der)	او	(شمېر = šmer)	کې .
زورکی	(ə)	: لکه په	(زړه = zra)	او	(لبوه = lewa)	کې .
آيا زور	(a)	: لکه په	(اېخ = arx)	او	(سر = sar)	کې .
آ	(ā)	: لکه په	(کار = kār)	او	(آس = ās)	کې .

دادي اوس به د پښتو لومتن دکندهار ، بلمتن دنگرهار او یو بل متن دپېښور په لېجو
د نوموړو سیمبولونو په واسطه د نمونې په توګه ولیکو . دمخه تردې چې نوموړي متنونه
ولیکو باید وویل سي چې دخج (stress) راوړل اونه راوړل او بدلون نه یوازي په پښتو
بلکه دنړۍ په ډېرو ژبو کې دکلمو ومعنی ته تغیر ورکوي . مثلاً په (پرېوتراوکنېښستم)
(۱) : په نوموړو کلمو کې داسې (و = ā) دکندهار په لېجو کې راځي . (۲) په نوموړي کلمه کې داسې (ی = ī) دکندهار په لېجو کې راځي .

کي که خج پرلومړی سیلاب باندي راسي یوه معنی لري او که د پای پر سیلاب باندي راسي بله معنی ورکوي . نو ځکه په لاندې متنونو کي دخج رعایت هم کو او هغه د یوې داسي علامې (٢) په ډول د سیلابونو پر سر باندي اړین دو . د اهم باید - وویل سي چه د امتنونه ځکه چي د لیک له مخی لیکل سوي دي نو ممکن په ځینو ځایونو کي د لهجې پوره نمایندگي ونه کړای سي .

د کند هار لهجه

د سناځای بېنوا په قلم

یوازي پښتو

دالوست په یوازي پښتولیکم ، چه دبلي ژبی یو توری پکښی نسته . هوکې ! د ژبی سبه والی هم دغه دی چه هره ژبه بنيالي دومره اړته وي ، چه د ژبی څښتن هر راز د زړه وینا په خپله ژبه ویلای سي . که څه هم ژبی یو دبله و مرستی ته سره اړي دي او یوازي کومه ژبه بشپړه نه لیدله کیږي ، بیا هم ځیني ژبی له خپله ځانه دونه - وینا وي او توري لري چه څښتن یې مړني وي نو په لږ زیار د پردوله اړی څخه وزي . د عربو ژبه هغه ژبه ده چه دنړی د ژوند یو اولور و ژبو څخه بلله کیږي . خو سره له دغه هم ځیني پردي توري پکښي سته چه د دغې ژبی پوهاو راښوولې دي . د غسې هم داوسنی ژوندی نړی لوري ژبی لکه انگریزي او فرانسوي یا نوري ژبی پردي لاتیني یا یوناني توري پخپل منځ کښی لري . پارسو هم یوه خوږه

ژبه ده چه دا زما کاله راهیسی د مېړنيو مشرانو تر سیوري لاندې یې روزنه کېږي. خوسره له دې د ونه روزنې هم ویوازي پارسولیکوته بیچ نه لیدل کېږي، اوږه به درنه وي چه یوازي پارسولیکله شي، هر و مروه و عړي ژني ته ارشواوکه نه یوه لیکه یا دوې درې لیکي به په زیارولیکلي سي.

له ښه مرغه زموږ پښتو ژبه ډېره اړته ده. موږ که لږ څه زیار وکابو، نو په خپله ژبه به هر څه په یوازي پښتولیکو. که څه هم موږ اړند یوچه هر و مروه یوازي پښتولیکو. دنړۍ ټولې ژبې یوه دبلي په مرسته بشپړه کېږي، خوبیا هم داد ژبې ښه والی دی چه یوه ژبه د وني اړته وي او - دومره توري ولري چه دبلي ژبې له اړې څخه ووزي. دا څرگنده ده چه زموږ پښتو ژبه د هر څه د پاره بېل بېل توري لري او د لویو غرو په لمنو کې د سپینو پښتنو په زړو کښې ښخ دي. که څوک پلټنه پسي وکړي، ډېري ویناوي او ډېر توري به ومومي چه اوس نشته یا موږ ته څرگند نه دي.

— د نوموړي مضمون فوښمیکي بڼه —

yawāzi paštó

dā lwāst pə yawāzi paštó likám či dā bāli žābi
yāw tōray pākši nāsta. hóke! dā žābi šawālay ham
dagā^{day} či hāra žāba šāyi dūmra ārtā wi či dā žābi tsaštān

har rāz dā zṛá wayná pā xpála žába wayálay si. Ka tsa ham žábi yaw dā bala wa mrásti tē sara āri di aw yawāzi Kuma žába bášpara ná lidala Kīzi, byā ham dzini žábi la xpála dzāna dona waynáwi aw túri lari čī tsastān ye meranáy wi, no pālaz zyār dā pradó la aráy tsaxa wāzi.

dā ʔarābu žába hāga žába dā čī dā naray dā žwandáyu aw lwāru žábu tsaxa balála Kīzi. xu sará la daga ham dzini pradi túri pakši stá čī dā dēgi žábi pohānu rāšoweli di. dagāsi ham dā osanáy žwandáy naray lwāri žábi láka — angrezí aw farānsawí yā nūri žábi pradi lāteni yā yonāni túri pā xpál mándz Kši lari. pārsó ham yawa xwazá žába dā čī dā zar Kāla rāhisi dā meranáy mēšarānu tar syóri lāndi ye rozāna Kīzi. xu sará la dā dōna rozāni ham wa yawāzi pārsó Tikālu tē bič na lidel Kīzi, aw dēra ba dranā wi čī yawāzi pārsó — wālikala si. harú marú ba wa ʔarabi žábi tē ar su aw ka na yawā líka yā dwe dre líki ba pā der zyār wālikali si.

la sa marga zmúz pastó žába dera ártā dā muz ka lāz tsa zyār wākāzu, no pā xpála žába bā har tsa pā — yawāzi pastó wāliku. Ka tsa ham muz ar na yu čī harú marú

ba yawāzi pastó likú. da naray tóli žabi yawa da báli pa —
mrasta bašpara Kízi, xu byā ham dā da žabi šawālay day či
yawa žaba dóni ártā wi aw dūmra tūri wálari či da báli žabi la
aray tsaxa wawzi. dā tsargānda da či zmúz pasto žaba da har
tse dapāra bel bel tūri tēri aw da lūyu gró pa lamānu Kši da
spīnu pastanó pa zró Kši šax di. Ka tsók palatāna pasi wákri,
déri waynāwi aw der tūri ba wámurni či os nāsta yā muz ta
tsargānd ná di.

دښاغلی الفت په قلم

د ننگرهار لهجه

د کوم ځای دی ؟

یو کورنۍ د لته دی ، بل په کابل کي ، بل په یو بل ځای کي . څه ځمکه په کوهدامن
کي لري ، څه په بغلان کي ، څه په یو بل ځای کي . نغدي روپۍ یې په رشوتونو د لته
پیدا کړې ، مگر گټه ور باندې نور بانکونه کوي په یو بل ځای کي . ته ووايه چه دی
د کوم ځای دی ؟

مینه یې له دې خلکو سره نشته ، او د نورو ملکونو خلک ورته پړ
کړان دي . د دې ځای ژبه یې نژده او په پردیو ژبو افتخار کوي . د دې وطن له
شعراو موسیقۍ نه خوند نه اخلي او د خارجي موزیک په صفت مریږي نه . مونږ
ته په نخوت او نفرت گوري او د پردیو مستخدمینو په مقابل کي ډېره تواضع کوي .

ته ووايه چه دی دکوم خای دی ؟
 دی دهیخه خای نه دی ، خکه چه هر خای دده دی اوسری
 ورته هر خای و بلی شي . هو ! داهغه مرغه دی چه خلور فصلونه په خلورو
 مملکتونو کي تېروي او وطن نه لري . وطن نه پېژني ، دیوه وطن په هوا کي نه الوزي
 او د وطن سرې او تودې نه شي تېرولی .
 داهغه حياش دی چه بې له عیش و راحت نه نورخه نه پېژني او
 له وطن سره هیخه مینه او غلاقه نلري .
 مونږ هغه کسان ددې وطن بللی شو چه د وطن په کاناو او بوتوسو ورکوي او په
 سختو وړخو کي د وطن په کارېږي ، که څه هم پوله او پټی نلري ، او په زېږه وکوړلو
 او جونگر وکي اوسي .
 هو ! زما په عقیده دا وطن دهغه چا نه دی چه دېرو
 ځمکو قبالي بې اخیستی دي ، بلکه دهغه چا دی چه د وطن مینه یې په زېږه کي ده
 اوله وطن سره غلاقه لري .

د نوموړي مضمون فوښمیکي بڼه

da Kúm dzāy day?

yaw kor ye dālta day, bal pa Kāhul Ke, bal pa yaw bal dzāy
 Ke. tsa dzmāka pa Kodāmān Ke larí, tsa pa Baglān Ke, tsá
 pa yaw bál dzāy Ke. nágde rupáy ye pa rišwatúno dālta paydā

Kre , mógar gáta warbānde nor bānkúna Kawí pa yaw ba1
dzāy Ke . ta wāwāya či day da Kúm dzāy day ?

mína ye la de xálko sara nášta, aw da nóró
mulkúno xálk warta der grān di . da de dzāy žaba ye nážda aw
pa pradāyo žabo iftiḡār Kawí . da de watán la šer aw mosiqí
na xwānd na áxli aw da xārijí mozík pa sífāt marézi na . múnz
ta pa naxwāt aw nafrāt góri aw da pradāyo mustaxdimino pa
moqābil Ke dera tawāzó Kawí .

ta wāwāya či day da Kum dzāy day ?

day da hets dzāy na day , dzáKa či hár dzāy
da da day aw saray warta hardzāyi wayálay ši . ho ! dā haga
margá day či tsalór fastúna pa tsalóro mamlakatúno Ke terawí
aw watán náleri . watán na péžani , da yawá watán pa hawá Ke
na álwuzi aw da watán saré aw tawdé náši terawálay .

dā haga ayāš day či bé la áyš u rāhāt na
nór tsə na péžani aw la watán sara hets mína aw alāqá náleri .
munz haga Kasān da dé watán bašálay šu či da watán pa Kāno
aw búto sár warkawí aw pa séxto wrádzo Ke da watan pakā-
rézi , Ka tsá ham púla aw patáy náleri , aw pa zaró Kođálo aw

jongáro Ke ósi.

*ho ! zmā pa agidā dā watān da haga čā na day
či da dero dzmāko qabālē ye axiste di, bálke da haga čā day
či da watān mīna ye pa zra ke da aw la watān saraatqá lari.*

دېلېنور لهجه :

د سُر و تَعْوِيذ (۱)

یوه شپه شمر و ز یو خوا جرتي قاتلان د جهيلې په کور ور خطا کړل . داکه پر پوته .
صابره او جهيله دواړه په کښی مړې شوې . شمر و ز دخپلي ورېرې او د بودی په مرگ
د مکر دېر ویر او ژړا وکړه . پولیس خپل تفتیش کښی دېر په اخلاص سره کار اوکړ ،
ولی هیچاهم در یښتیا و شهادت ته غاړه نه کېښوده . او نتیجه داشوه چه شمر و ز
په یو خو وړو کښی دخپل مشر ورور په خانی کېناستو . خودنا صر په بیچ کېدو
یې په زړه کې غټه بوغمه پالې شوه . په خوا او شا کلو کښی یې دېر کوشش وړېسې
اوکړ ، ولی هیڅ پته یې اونه لگېده . ماشوم ناصر دخپل وطن نه دېر لري یو
لوی ښار ته اوړسېدو . یوه شپه چه دېر سترې شو ، نو چرته په یوه باغیچه کې
دیو بینچ د پاسه اوده شو . دا باغیچه د لوی کاروباري تاجر په کور کې وه .
سحر وختی چه دکور مالک سېت رحمان د سپل دپاره بهرتلو ، نو په باغیچه کې

(۱) : دامنهون د ښاغلي رشید علي دهقان (شراود ښاغلي جهان زيب نياز ښنورې لهجه ده .

بي دخيل كور نه خطاشوي ماشوم اوليدو چه لاهغه شان بي غه اوده پروت
وه ، بنگلي ته لار واوسره دخيل تيره بيرته هغي حاي ته راغلو چرته چه هغه -
ماشوم لاهغه شان اوده وه .

وايي چه ددي سبت يوزوي وه چه دبر بنگلي وه اوهم
لكه ددي ماشوم وه . دوي ته خپل مرشوي زوي ورياد شو ، د دوارو په سترگو كښي
اوسنكي وي . دواړه ساه نيولي د ماشوم په خوا كښي غلي ولاړ وو چه په دي كښي
ناصر هم له خوبه بيدار شو . اوتراوتر يي كتل او بيا په رتوړتو په ژړا شو .
د سبت تير ناصر خپلي سينې ته جخت كړو .
دواړو ژړل ، خودواړه نه پوهېدل چه دروي د ژړا وجه خه ده . سبت رحمان
ناصر په غېږه كښي اوچت كړ واوسره دخيل تيره كهرې ته لاړل .

د نوموړي مضمون فوښميكی بڼه

da sró tāwíz

yawá špá Šamróz yaw so ujratí qātilān da
Jamilé pa Kor warxatá Krał . dāká préwata . sābirá aw
Jamilá dwāra paké mré šwe . Šamróz da xpāle wweré aw da
budé pa márg da makar đér wir aw jará óKra . pulis xpál
taftiš Ke đér pa ixlās sara Kār óKro . wāle hēcā hum da

rištiáo šahādāt ta gāra ná Kexoda. aw natijá dā šwače
 Šamrōz pa yaw só wrádzo Ke da xpāl mášar wrór pa xāné
 Kénāsto. xo da Nāsár pa bač Kedó ye pa zra Ke gāta bogmá
 pāte šwá. pa xwá u šā Kálo Ke ye dēr Košís wárpure óKro,
 wále hēs pāta ye onágeda. māšúm Nāsár da xpāl watán na
 dēr lāre yaw lwé xār ta órasedo. yawá špá či dēr stāre šo, no
 čárta pa yawa bāgičá Ke da yaw bínč da pása odá šo. dā bāgičá
 da lwé Kārubarí tájir pa Kór Ke wá. sahar waxti če da Kor mālik
 sēt Rahnān da vél da pára bahár tló, no pa bāgičá Ke ye da xpāl
 Kor na xatā šawe māšúm ólido, če lā hága šān begāma ude prot
 o. bangle ta lāro aw sará da xpāl tabāra byérta hage zé ta rāglo
 čárta če hage māšúm lā hága šān ude o.

Wāyi če da dé sēt yaw zwé wo, če dēr xkúle
 o aw hum láka da dé māšúm wo. dwi ta xpāl mar šawe zwé
 waryād šo, da dwāro pa stārgo Ke úxke we. dwāra sāniwēli da
 māšúm pa xwá Ke gāli watār wu, če pa de Ke Nāsár hūm la
 xóba bedār šo. awtār awtār ye Katāl, aw byā pa ráto ráto
 pa jarā šo. da sēt tabār Nāsár xpāle siné ta júxt Kro. dwāro
 jarāl, xo dwāra ná poedāl če da dwi da jarā wāja sá da. sēt

*Rahmān Nāsar pa gega Ke učāt Kro, aw sarā da xpāl
tabāra Kamré ta lārāl.*

فونٽيکس اوفونيمکس

ٲڙبه دهغو آوازونو مجموعہ ده چه تريو خاص نظم اوسيستم
لاندی په خبروکی استعماليزي. دا آوازونه په خوله، پڙه اوستوني کي ادا کيږي او
بياله هغوی څخه کلمې او جملې جوړيږي چه په دې توگه انسانان يوله بله د
هغوی په واسطه خپل مطالب سره ادا کوي. که څوک وغواړي چه يوه داسي ٲڙبه
مطالعہ کړي چه دده نه وي زده نو دی مجبور دی چه تر ټولو دڅخه دهغې ٲڙي
آوازونه مطالعہ کړي. دانسان په صوتي غړو کي يو څو محدود غړي دي چه د
آوازونو د ادا کولو په وخت کي ښوري او حرکت کوي. که سړی د نوموړو
ښورېدونکو صوتي غړو په بېلو بېلو حرکتونو کي مشق او تمرين وکړي او دهغوی
د حرکتونو په اجرکولو کي چه د آوازونو د ادا کولو په وخت کي اجرکيږي پوره مهارت
اواستعداد پيدا کړي، نو دی کولای سي چه دهرې ٲڙي بېل بېل آوازونه ادا کړي. دا
ځکه چه د ټولو ٲږبو آوازونه د دغو ښورېدونکو صوتي غړو د حرکتو په واسطه
چه دنه ښورېدونکو صوتي غړو سره يوځای کيږي، ادا کيږي.

که سړی داسي يوفامول راوباسي چه دهغه فامول له
مخې د ښورېدونکي صوتي غړي حرکت او دهغه رابطہ له نه ښورېدونکي صوتي

غږي سره وښوول سي نو سړي به وکولای سي چه ديولر دغسی فارمولو
 په واسطه ديولي ژبي آوازونه وښيي . اوفونيتيکي الفبا هم په حقيقت کي
 ددغسی فارمولونو لويه مجموعه ده . د مثال په توگه د "ب" سيمبول دسرو
 حرکت ښيي چه هوا وپورتي خواته پوري وهي . دغه هوا هرکله چه له ستوني
 خڅه وخولې ته راوړي رځيزمزي رپوي . نوموړی سيمبول (ب) داهم
 ښيي چه دهوادرريان په وخت کي دپزي لار ترلې وي او هوادرخولې له لاري
 جريان پيدا کوي ، خودشوند انوديوخای کېدو په واسطه يوخل بندش
 پيدا کوي او وروسته ناخاپه له خولې خڅه وزي .

له نوموړي بيانه خڅه خرکندېږي چه هغه آوازونه چه
 په خبروکي استعمالېږي دهوادرريان اودصوتي غږودحرکاتو اودهغوی
 ديوخای کېدو خڅه پيدا کېږي ، چه داټول دفونيتيکس (Phonetics)
 موضوع تشکيلوي .

په فونيتيکس کي آوازونه په دوه ډوله سره مطالعه کېږي:
 يوداچه آوازونه دښورېد ونکو صوتي غږودحرکاتو اودنه ښورېد ونکو
 صوتي غږوسره دهغوی ديوخای کېدو په ترڅ کي مطالعه سي . دفونيتيکس
 دا برخه آرټيکولېټوري فونيتيکس (Articulatory Phonetics) بولي . ياداچه
 آوازونه دآوازونودامواجوله مخي چه وروسته ترهغه چه دصوتي غږوپه واسطه
 اداسي اوله خولې خڅه راووزي مطالعه سي . دفونيتيکس دا برخه اکوستيک-
 فونيتيکس (Acoustic phonetics) بلله کېږي .

فونیمیکس د ژبپوهنې هغه برخه ده چې په هغه کې د فونیمونو
تجزیه کړي. په فونیمیکس کې فونیمونه او د هغوی تجزیه او دسته بندي تر
خپلې لاندې نیول کېږي.

فونیتیکس او فونیمیکس د ژبپوهنې دوه څانګې دي چې په
هغوی کې د ژبې آوازونه مطالعه کېږي. نو د دې له امله دوی یوله بله سره نږدې
اړیکې لري. مګر ځکه چې په فونیتیکس کې د آوازونو یو اړخ او په فونیمیکس کې
د آوازونو بل اړخ تر خپلې لاندې نیول کېږي نو بیا یې چې دا دوه څانګې یوله
بله بېلې سره وساتلې سي او د هغوی موضوعات یوله بله سره ګڼل شي.

په فونیتیکس کې آوازونه د صوتي غبرګونونو د یوځای کېدو او د
هغوی د حرکتونو له مخې چې د نوموړو آوازونو تولید په وخت کې اجرا کېږي په ډېر
دقیق ډول سره مطالعه کېږي او د هر آواز له پاره یو داسې سیمبول ټاکل کېږي چې
یوازې هماغه آواز وښيي. دغسې سیمبولونه د فونیتیکي الفبا په نامه سره یادېږي.
مګر په فونیمیکس کې ممکن یو سیمبول متعدد آوازونه چې ټول د یوه آواز غړي وي
وښيي. مثلاً که په کومه ژبه کې یو فونیم څو الوفونه ولري (د فونیم بحث وګوري)
په فونیتیکس کې د نوموړي فونیم هر الوفون د یو بېل سیمبول په واسطه ښوول کېږي.
مګر په فونیمیکس کې د نوموړي فونیم د ټولو الوفونونو لپاره یوازې یو سیمبول استعمالېږي
او دغه فونیمیکي سیمبولونه دي چې د یوې ژبې الفبا تشکیلوي. د مثال په توګه د پښتو
او توپ. پ ګانې چې لومړۍ (پ) نفسي او وروستۍ (پ) بې نفسه (پ) ده —
(د فونیم بحث وګوري) د فونیتیکي الفبا له مخې ممکن په دې ډول سره ولیکلې سي:

پند = phand ، توپ = top' . په نوموړو کلمو کې چې نوموړي دوي
پ ګاني یو فونیم تشکیلوي او دواړه د یوه فونیم الوفونونه بلل کېږي ، د هر یوه له
پاره بېل بېل سیمبول راغلی دی . مګر د فونیمیکي الفبا له مخې ځکه چې نوموړي دواړي
پ ګاني د یوه فونیم غړي دي او یو فونیم تشکیلوي نو یوازې د یوه سیمبول (P)
په واسطه ټول الوفونونه ښوول کېږي او نوموړي کلمې په دې توګه لیکلې کېږي:
پند = pand ، توپ = top.

فونیم (phoneme)

که د ژبي آوازونه په ډېر دقیق ډول تر غور لاندې ونیسو ، له داسې آوازونو
سره مخامخ کېږو چې هماغه یو آواز په بېلو بېلو ځایونو کې په بېلو بېلو ډولونو سره ادا
کېږي . د مثال په توګه د (پ) آواز د (پند) یا (پل) په کلمو کې دغسې نه
ادا کېږي لکه د (توپ) یا (چپ) په کلمو کې . ځکه چې د لومړيود ووکمود (پ) د
ادا کولو په وخت کې له (پ) سره یوڅه هوا په شدت سره راوځي او په دې ډول یو
نفسی آواز (aspirated sound) ځنې جوړېږي . مګر د وروستنيود ووکمود
د (پ) د ادا کولو په وخت کې د هوا جریان په دوو شدت سره نه راوړي چې یو
نفسی آواز ځنې جوړېږي . دا حقیقت به هلته په ښه ډول څرګند سي چې
د یوه کاغذ پاڼه وڅلې ته نږدې ونیسو یو ځل لومړۍ دوي کلمې (پند او پل) او
بیادوهمې دوي کلمې (توپ او چپ) تلفظ کړو . په دې توګه به ښکاره سي چې د-

لومړيو کلمو د (پ) داد اکولو په وخت کې د کاغذ پاڼه د هوا د جريان څخه ځکه چې شدت لري متاثره کېږي، او ښوري. مگر د وروستنيو کلمو د (پ) د اکولو په وخت کې ځکه چې د هوا جريان بندېږي نو کاغذ هم نه متاثره کېږي او نه يې سي ښور ولاي. دغه رنگه (د) يوانسدا دي بڼغڼ آواز دی چې د هغه داد اکولو په وخت کې بڼغڼيزي رپيږي او د دغه آواز بڼغڼوب سبب گرځي. مگر په داسې کلمو کې لکه (دود) يا (درد) لومړي دالونه چې د دغو کلمو په سر کې راځي دي هماغسې نه ادا کېږي لکه د نوموړو کلمو وروستني دالونه. يعنې لومړي دالونه ډېر بڼغڼ (voiced) دي او وروستني دالونه لږ بڼغڼ دي. په انگرېزي کې (S) چې د ځينو مفردو نومونو په پای کې راسي جمع ځنې جوړېږي مگر تلفظ يې يو ډول ندي. د مثال په توګه (S) په داسې کلمو کې لکه: (books) يا (lips) په (س) سره ادا کېږي، خو په داسې کلمو کې لکه (eggs) يا (hands) په (ز) سره تلفظ کېږي.

د پښتو د لومړي مثال څخه څرګندېږي چې که په پښتو ژبه کې (پ) د کلمې په سر کې راسي او حرکت ولري (وروسته يې واول راځي وي) نفسي آواز ځنې جوړېږي او که په پای کې راسي يې نفسه آواز ځنې - جوړېږي. دغه رنگه د پښتوله دوهم مثال څخه څرګندېږي چې که دال د کلمې په سر کې تر واول د څخه راسي بڼغڼوب يې ډېر وي او که په پای کې راسي بڼغڼوب يې لږ وي. او د انگرېزي ژبې په مثال کې د books او lips په کلمو کې ځکه چې (S) په بې بڼغه آوازونو (K او P) پسې راځي دی نو

ټي برخه (voiceless) يعنې په (س) سره تلفظ کيږي او د hands او eggs په کلمو کې ځکه چې (S) په برخه آوازونو (d او g) پسې راځي دی نوښت يعنې په (ز) سره تلفظ کيږي^(۱).

له پورتنۍ بيانه څخه يو بل ټکي هم څرگند کيږي ، هغه دا چې آوازونه په يوه ژبه کې کله کله د موقعيت له امله توپير پيدا کوي او کله بيا دخپل د مخني يا وروستني محيط څخه متاثره کيږي . او ځکه چې دنړۍ ژبې د ساختمان او آوازونو له امله يوله بله سره توپير لري نو هغه عوامل چې د هغوی پر آوازونو باندې تاثير کوي هم توپير لري او يوله بله سره بېل وي . دغه آوازونه چې په حقيقت کې يو آواز وي مگر د ځينو عواملو په نسبت کله يوډول او کله بل ډول تلفظ کيږي د ژبپوهنې علما (د ژبې د عناصرو د استعمال مشخصوالی = Complementary distribution) اصطلاح ورته راوړي . مثلاً په پورتنیو مثالونو کې په لومړۍ مثال کې نفسي (پ) او بې نفسيه (پ) د استعمال مشخص ځايونه لري . يا په بل عبارت په هغه ځای کې چې نفسي (پ) راځي بې نفسيه (پ) نسي راتلای ، او په هغه ځای کې چې بې نفسيه (پ) راځي نفسي (پ) نسي راتلای يعنې په پښتو کې د کلمې په سر کې تر واول د مخه همېشه نفسي او د کلمې په پای کې همېشه بې نفسيه (پ) راځي .

له پورتنۍ بيان څخه يو بل مطلب هم لاس ته راځي او

(۱) : د احم بايد وويل شي چې نوموړي نتيجې موږ يوازې د نوموړو مثالونو له مخې وڅيړلي .

هغه دادی چه آواز (فونیم) یو واحدشی ندی بلکه اکثره آوازونه د آوازونو مجموعه (sound unit) ده. یعنی خودوله آوازونه سره یوځای کیري اوبیا یو - آواز ځني جوړيږي چه ودغه یوه آواز ته په ژبپوهنه کي فونیم (phoneme) وایي. اود فونیم وهر غړي ته الوفون (allophone) وایي. مثلاً په لومړي مثال کي د پند (پ) یو ډول اود توپ (پ) بل ډول آواز دی. دادواړه آوازونه یوځای یو فونیم تشکیلوي خو په بېل ډول بیا هر یوه ته الوفون وایي. نو په دې توگه ویلای سوچه په پښتو کي د (پ) فونیم دوه الوفونه لري. یو نفسی (پ) اوبل یی نفسه (پ). په یاد لری چه نوموړې نتیجه موږ یوازي د نوموړو دوو مثالونو په اساس اخیستې ده او که زیات تحقیق وسي ممکن په پښتو کي د (پ) فونیم نور الوفونونه هم ولري.

مورفیم morpheme

د مورفیم تعریف د ژبپوهنې د علماو لخوا په بېلو بېلو ډولونو سره سوی دی. که د مورفیم د تعریف له جزئیاتو څخه سترگي پټي کړو نو د یوې ژبي په خبرو کي بیخي کوچني صوتي واحد چه معنی ولري مورفیم بلل کیري. د مثال په توگه دا خبره وگورئ: زه راغلم چه دخلکوښکی ادا کړم = zerāglamčidaxalkunekiadā - (Kram) - په پورتني خبره کي هغه بیخي کوچنی صوتي واحد ونه چه معنی لري په لاندې ډول سره بېلولای سو:

1. za من زه	5. ĉi که چه	10. i لاحقہ رسمي ي
2. rā طرف متکلم را	6. da اضافت د	11. adā ادا ادا
3. ǵ حرکت کردن ځل	7. xalk مردم خلک	12. Kr فعل کردن کر
4. am واحد متکلم م	8. u لاحقہ حالت غیر صلي و	13. am واحد متکلم م
	9. nek خوب نېک	

د پورتنۍ خبري مورفي موند، که په غور سره وگور و د موقعيت او ځينو نورو خصوصيتونوله امله سره يوشی ندي اولوله بله سره توپير لري. مثلاً دريم، اوور اونهم داسي مورفي موند دي چه دريسنې حشيت لري او که نور مورفي موند پوري ونسلي هم دوی خپل اصليت او مرکزيت له لاسه نه ورکوي. دغسي مورفي موند ته ريسنه وايي. هغه مورفي موند چه په ريسنه پوري نسلي پيوندونه (affixes) بلل کيږي. لکه په راغلم = rāglam کې (ra = را او m = م) او په نېکي = nek کې (i = ي). پيوندونه هم پرخوړولو باندې وېشل کيږي. يوهغه پيوندونه دي چه دريسنو (roots) په سرکي راځي. لکه په راغلم کې د (ra = را) پيوند چه وداسي پيوندونو ته سابقه (prefix) وايي. او بل هغه پيوندونه دي چه په ريسنه پسې وروسته راځي لکه په راغلم = rāglam کې (m = م) او په خلکو = xalku کې (u = و). وداسي پيوندونو ته لاحق (suffix) وايي. پيوند کله صرفي او کله اشتقائي وي. که چيری کوم پيوند د کلام دا جزا ووله امله د کلمې په ماهيت کې بدلون راوړي اشتقائي

پیوند (derivational affix) ورته وايي. لکه په نېکي کې چې (نېک) صفت دی او (ي) یوه لاحقه ده چې له (نېک) سره یوځای سوې ده اوله نوموړي صفت څخه یې اسم جوړ کړی دی. نوځکه (ي) اشتقاقی پیوند بلل کېږي. که چېرې کوډر پیوند د کلمې وماهیت ته تغیر ورکړي لکه په کښېنم، کښېتو او کښېني کې (م، و، ي) پیوندونه چې د کلمې وماهیت (فعل) ته تغیر نه ورکوي بلکه یوازې د شخص له مخې د فعل معنی ته تغیر ورکوي. داسې پیوندونه وټوټه صرغي پیوندونه (inflectional affixes) وايي. که صرغي پیوندونه له یوې کلمې څخه وایستل سي هرڅه چې پاته سي و هغه ته تنه (stem) وايي. مثلاً (دودونه او ماشومان) په کلمو کې (ونه او آن) صرغي پیوندونه دي چې که دغه صرغي پیوندونه له نوموړو کلمو څخه وباسو، په لومړۍ کلمه کې (دود) او په دوهمه کلمه کې (ماشوم) د تنو په حیث پاتېږي. مگر د (ارتياوي) په کلمه کې (ارتيا) تنه بلله کېږي. ځکه چې په نوموړې کلمه کې (ار) رېښه، (تيا) اشتقاقی پیوند او (و، ي) صرغي پیوندونه دي، هرکله چې صرغي پیوندونه (و، ي) ځنې وایستل سي رېښه او اشتقاقی پیوند (ارتيا) د تنې په حیث پاتېږي. د رېښې او تنې توپیر ددی چې که له یوې کلمې څخه ټول پیوندونه وایستل سي څه چې پاته سي هغه رېښه ده او که یوازې صرغي پیوندونه ځنې وایستل سي څه چې پاته سي هغه تنه ده. نوځکه رېښه (بېله ځینو استشنا آتو څخه) یو واحد مورفیم وي، مگر تنه کله کله واحد مورفیم وي لکه (دود) یا (ماشوم) او کله بیا د مورفیمونو له ترکیب څخه جوړه سوې وي، لکه (ارتيا). بل دا چې یو مورفیم کیدای سي چې هم رېښه او هم تنه

وي لکه (دود) يا (ماشوم) د (دودونه او ماشومان) په کلمو کې چې هم ريسنه او هم تنه ورته ويل کېږي.

په ځينو ژبو کې يو بل ډول پيوند هم پېښېږي چې و هغه ته منځينه (infix) وايي. هر مورفيم چې په بل مورفيم ننوتې ورځه ننوتلې مورفيم ته منځينه وايي. مثلاً د کويليت (Quileute) په ژبه کې هاکت ($hok^{w}at$) و سپين سړي ته وايي او هاڅکت ($hok^{w}at$) يې جمع ده (سپين خلک). په نوموړي کلمه کې hok^{w} مورفيم دی چې د جمع معنی لري او منځينه بلله کېږي، ځکه چې دهاکت ($hok^{w}at$) په مورفيم ور ننوتلی دی.

په انگرېزي کې (S) چې د ځينو واحدونو په پای کې راسي د جمع معنی ورکوي، خود محیط د تاثیر له امله يې تلفظ په يوه حال نه پاتېږي او د مخني محیط په واسطه يې تلفظ اوږي. يعنی که وروسته ترې ځن (voiced) آواز واقع سي دی هم ورسره ځن سي او که وروسته ترې ځه (voiceless) آواز راسي ئې ځه ادا کېږي، او که وروسته تر راسي آواز ونه واقع سي لکه (S) يا (Z) په (iz) سره تلفظ کېږي. لکه په دې لاندي مثالونو کې:

$$buk(book)+s > buks \quad rod(road)+s > rodz \quad roz(rose)+s > roziz$$

$$bas(bus)+s > basiz$$

په نوموړو مثالونو کې څرگندېږي چې د محیط د تاثیر له امله په انگرېزي کې (S) چې د جمع معنی ورکوي کله کله د (S) او کله کله

د (z) او ځینې وخت د (iz) په بڼه ځان ښکاره کوي. دغه رنگه په پښتو کې د (ستا = از تو) او (زما = از من) په کلمو کې (س) او (ز) دواړه یوه سابقه ده چه د ملکیت (از) معنی لري. نوموړې سابقه په (ستا) کې ځکه په (س) سره تلفظ کیږي چه تر یوې زڅه آواز (ت) د مخه راغلې ده او په (زما) کې ځکه په (ز) سره ادا کیږي چه تر بڼ غږ آواز (م) د مخه راغلې ده. نو د غسي مورفیم چه یوه معنی ولري او د محیط، موقعیت یا داسې نورو عواملو په وجه کله یو ډول او کله بل ډول تلفظ کیږي ټول یو صوتي واحد تشکیلوي او یو مورفیم ورته ویل کیږي. د مورفیمو هر غړي ته الومورف (allomorph) وايي. مثلاً د پورتنیو مثالونوله مخې ویلای سوچه دانگریزی د جمع نوموړی مورفیم درې الومورفونه لري: (s)، (z) او (iz). او د پښتو هغه مورفیم چه د ملکیت معنی ورکوي دوه الومورفونه لري: (س) او (ز).

یو صوتي واحد که دوی یا زیاتي معنا گانې ولري، نو د هغه د معنا گانو د شمېر په مطابق هغومره مورفیمونه ځني جوړیږي. لکه په پښتو کې (تور = tor) د (سیاه) په معنی یو مورفیم، د (تېممت) په معنی بل مورفیم او د (جال) په معنی یو بل مورفیم دی. دغه رنگه (ي = i) په (نېکي = neki) کې یو مورفیم او په (راځي = rādzi) کې بل مورفیم دی ځکه چه په لومړۍ کلمه کې (i) اسمي معنی لري مگر په دوهمه کلمه کې د غایب

مفرد معنی ورکوي .

هغه مورفيم چه ڪله داسم اوڪله د فعل معنی ورکوي
 جڏينهن ڪسان پي يومورفيم بولي او جڏينهن ڪسان پي دوه مورفيمه بولي . لکه
 په انگريزي کي د (look) مورفيم . مگر داسي مورفيمونه چه دنج په بدلون
 پي معنی بدلون موخي لکه په انگريزي کي (record=رڪورڊ) او (récord
 (ٽيڪلي) هريو بيل بيل مورفيم بلل ڪيري .

داهم بايد په ياد ولرو لکه څنگه چه يوالوفون د بل الوفون
 پر جاي نسي راتلاي دغه رنگه الو مورفونه هم هريو ځانله د استعمال مشخص
 اوتاکلي جاي لري او يوالومورف هميشه ڪله د بل الو مورف پر جاي باندې نسي راتلاي .

مورفوفونيمیکي بدلون او د هغه ډولونه

مورفيم ڪله ڪله د خپل محيط يا نور عواملو د تاثير له امله بدلون موخي او بيل
 بيل شکلونه خوره کوي د مورفيم د خوبلو بدلونونه چه د محيط په وجه ور
 پېښيري او دغه رنگه د فونيمونو داسي نور وغيرونه چه په مورفيم کي د مختلفو
 عواملو په وجه واقع ڪيري مورفوفونيمیکي بدلون وايي . مورفوفونيمیکي بدلون
 (morphophonemic change) په ځينو ژبو کي ساده او په ځينو ژبو کي
 ډېر مغلق وي . خو په عمومي ډول په دوه ډوله پېښيري : يو دا چه مورفيم

د کوم فونيم په وجه متاثره سي او تغير و خوري. لکه په انگريزي کي چه
 (s) د جمع مورفيم دی که تر پښتني آواز وروسته راسي پښتني (z) ادا
 کيږي. لکه په rooms, eggs, او roads کي او که تر پښتني پښتني آواز
 وروسته واقع سي پښتني پښتني (s) تلفظ کيږي لکه په lips, roots او
 books کي. په نوموړو مثالونو کي (s) تر m, g, او d وروسته په
 (z) او تر P, t او K وروسته په (s) سره تلفظ کيږي او په دې توگه
 دخپل د مخني فونيم په واسطه بدلون مومي. دغه رنگه په پښتني کي د (زما =
 zmā) او (ستا = stā) په کلمو کي (ز) او (س) د مالکيت مورفيم
 دی. که نوموړی مورفيم تر (م) د مخه راسي په (ز) او که تر (ت) د مخه
 راسي په (س) سره ادا کيږي (د مورفيم بحث وگوري). يعنی نوموړی مور-
 فيم دخپل وروستني فونيم په واسطه متاثره کيږي او په همدغه سبب
 بدلون مومي. بل داچه يو مورفيم د بل مورفيم پر واسطه تغير و خوري. مثلاً
 په انگريزي کي د جمع د المورفونو (in ~ iz ~ z ~ s) په سلسله کي
 in - يوالو مورف دی چه يوازي له aks (ox) سره واقع کيږي، يعنی هر
 حای چه د aks مورفيم راسي نو د جمع د مورفيم هغه المورف ورسره
 واقع کيږي چه د in - شکل لري او aksin (oxen) تلفظ کيږي.
 که يو مورفيم د ځينو عواملو په وجه بېل بېل شکلو ته
 خوره کړي (بېل بېل المورفونه ولري) له دغو مختلفو مغايرو شکلو نوڅه يوازي
 يو شکل (يوالو مورف) د اساسي شکل (base form) په توگه انتخابيږي او د

دغه اساسي شکل په اساس ټول بدلونونه چې د مختلفو عواملو په وجه و
نوموړي مورفيم ته ورپېښيږي او بېل بېل شکلونه غوره کوي په خلاص او
جامع ډول بېلښيږي. د مثال په توگه د (ستا = $stā$) او (زما = $zmā$) په کلمو
کي (س = s او ز = z) دوه الومورفون دي چې دواړه يوځای يو مورفيم -
تشکيلوي. نوکه په نوموړو دوو شکلونو کي (س = s) د اساسي شکل په توگه
انتخاب سي بايد نوموړي مورفيم داسي معرفي کړو: (س = s) يو مورفيم
دی چې د مالکيت معنی ورکوي او که تر ($m = m$) چې يو برخه آواز دی دغه
راسي په (ز = z) سره تلفظ کيږي. مگر که په نوموړو شکلونو کي (ز = z) د
اساسي شکل په حيث انتخاب سي بايد په دې توگه معرفي سي: (ز = z) يو
مورفيم دی چې د مالکيت معنی لري او که تر ($t = t$) چې يوې برخه آواز دی
دغه راسي په (س = s) سره تلفظ کيږي.

د اساسي شکل انتخاب د مورفيم په بېلو بېلو شکلونو
کي اختياري دی، خو حتي الامکان بايد کوښښ وشي چې د مورفيم هغه
شکل د اساسي شکل په توگه انتخاب سي چې د هغه په اساس د نوموړي
مورفيم دنورو شکلونو بيان په ساده او اسانه ډول سره امکان پيدا کړي.
د مورفونيمیکي بدلون يو مشهور قسم اسيميلېشن
(assimilation) نومېږي او هغه دادي چې کوم آواز د گاونډي آواز
د تاثير له امله د نوموړي گاونډي آواز سره يوشی سي يا ورته والی پيدا کړي.
لکه په (سنبله) کي چې (ن) په (م) سره بدلون مومي يا لکه په (يک گڼه)

کي چه د (یک) ک په خبر وکي په (گ) سره ادا کيږي . په لومړي مثال کي
 (ن) په (م) سره ځکه بدلون مومي چه د (ن) له څنگه يوشونډين آواز (ب)
 راغلی دی اود دغه آواز د تاثیر له امله (ن) هر په شونډين آواز (م) سره اووښتي
 دی . په دوهم مثال کي (ک) يونې بڼه انسداد کي آواز دی چه دخپل گاونډي
 آواز (گ) د تاثیر له امله بڼه سورې دی . په اسيميلېشن کي که د مخني
 آواز پر وروستني آواز باندې تأثير وکړي او وروستني آواز بدلون ومومي
 پراگريسيو (Progressive) ورته وايي لکه په ترکي کي (git ti > git di =
 دی ولاړ) او که وروستني آواز پر د مخني آواز باندې تأثير وکړي اود مخني
 آواز ته تغير ورکړي ريگريسيو (regressive) ورته وايي لکه په (ستا) او
 (زما) کي چه وروستني آواز پر د مخني آواز باندې تأثير کوي . اسيميلېشن
 دوه ډوله واقع کيږي : يو داچه د داسي آواز په واسطه واقع سي چه د
 تغير سوي آواز تر څنگ واقع وي او فاصله ونلري . ودې ډول اسيميلېشن ته
 متصل (contiguous) اسيميلېشن وايي ، لکه په (ستا) او (زما) کي . اول
 داچه اسيميلېشن د داسي آواز په واسطه واقع سي چه د تغير سوي آواز تر
 څنگ نوي راغلی او يوله بله سره فاصله ولري ، يعنې په منع کي يې يو يا څو
 آوازونه راخلي وي . وداسي اسيميلېشن ته منفصل (noncontiguous)
 اسيميلېشن وايي . لکه په دري کي (سرش) چه په (سرش) سره تلفظ کيږي .
 په دې مثال کي لومړی (س) د وروستني (ش) د تاثیر له امله په (ش) سره
 تبديل سوی دی اود (س) او (ش) ترمنځ نور فونيمونه راغلي دی .

د مور فونیمیکي بدلون یو بل قسم ډیسمیلېشن
(dissimilation) نومېږي: کله کله په یو ترکیب (کلمه) کې یو
آواز دوه ځایه (مکرر) واقع کېږي. که چېرې نوموړی آواز له نوموړو
دوو ځایونو څخه په یوه ځای کې په یو بل آواز سره بدلون ومومي و دغې عملې
ته ډیسمیلېشن وايي. لکه دنهونځ اولمونځ په کلېو کې (دان) بدلون په (ل)
سره.

د مور فونیمیکي بدلون یو بل قسم قلب (metathesis)
نومېږي او هغه ددی چې د فونیمونو په ترتیب کې بدلون واقع سي لکه: مخکه
، مخکله - روځ ، ورځ - لوېشت ، ولېشت .

د فونیمونو زیاتوالی یا حذفېدل هم مور فونیمیکي
بدلون بلل کېږي. مثلاً په انگریزي کې (s) د جمع مورفیم دی چې کله -
کله د (z) په شکل څرګندېږي لکه په roads ، eggs او داسې نورو کلېمو کې.
مګر د disiz په کلمه کې چې مفرد یې diš دی، د (i) فونیم راغلی دی.
په پښتو کې ځینې خلک (دېرش) په (دېش) سره تلفظ کوي او کله کله -
(خلوېښت) په (خلوېښ) سره ادا کوي او په دې توګه له دېرش څخه (ر)
اوله خلوېښت څخه (ت) حذفوي. دغه رنگه که په انگریزي کې بې برخه
کانسونینټ چې د درو واوونو په منځ کې واقع سي دېرځله برخه کېږي
لکه betar چې په bedar سره تلفظ کوي. دغه رنگه برخه کانسونینټ
چې په پای کې راسي په ځینو ژبو کې کله کله بې برخه کېږي لکه د جرمني

tag (ورځ) چه په tak سره تلفظ کيږي. نوموړي اودغه ډول نور بدلونونه چه په مورفيم کې پېښيږي ټول مورفونيمکي بدلونونه بلل کيږي.

ديوي ژبي دمورفيهنود معلومولو اوبلولولاري

څرنگه چه دنړۍ ژبي د داخلي ساختمان اوجوړت له امله يوله بله توپير لري، نود هغوی مورفيهنونه هر په يوه بڼه ځان نه څرگندوي. په ځينو ژبو کې يودول او په ځينو نورو ژبو کې بل ډول مورفيهنونه موجود دي. يو ژب پوهاند ديوي ژبي دمورفيهنود معلومولو په وخت کې بايد له ډېر غوراو احتياط څخه کار واخلي خو چه دهغې ژبي دمورفيهنونو شکلونه په صحيح ډول سره پيدا او معرفي کړي. ديوي ژبي دمورفيهنود معلومولو اوبلولوپه وخت کې بايد دالاندې ټکي په نظر کې ونيول سي:

مورفيم له سېلاب سره کومه رابطه نلري. يعنې کله کله يومورفيم خوشېلابه وي او ځينې وخت يوسېلاب څومورفيهلري. مگر داسي هم ډېر پېښيږي چه يومورفيم يوسېلاب وي. مثلاً (کندهار = Kandahar) يومورفيم دی چه درې سېلابه لري. (حَم = dzam) يوسېلاب دی چه دوه

مورفيمه (dz + am) لري. (لاس = lās) یو مورفيم دی او یو سېلاب لري.
 د مورفيمونو او فونيمونو شمېر هم یوله بله څه رابطه نه سره لري.
 د مثال په توګه د (رڼا = ruṇā) په کلمه کې (رڼ = ruṇ) چې درې فونيمونه
 لري یو مورفيم دی او (آ = ā) چې یو فونيم دی یو مورفيم هم دی. نو یو مورفيم
 ممکن یوازې یو فونيم وي. یو فونيم کله کله د بېلو بېلو مورفيمونو په ډول -
 څرګندېدلای سي. خو کله کله هماغه فونيم یوازې د یوه فونيم په حیث نه
 د مورفيم په ډول په ژبه کې پېښېږي. مثلاً د (نېکي = neki) او (ځي = dzi)
 په کلمو کې (i) یو فونيم دی چې په نوموړو ډولونو کې د بېلو بېلو مورفيمونو
 په ډول راغلی دی. یعنې په لومړۍ کلمه کې یو ډول او په دوهمه کلمه کې بل ډول
 معنی لري. مګر د (ځير = dzir) په کلمه کې بیا هماغه فونيم معنی نلري
 او یوازې د یو فونيم په حیث راغلی دی نه د مورفيم په ډول.

کله کله محقق د ژبې د مورفيمونو د معلومولو په
 وخت کې له یو شمېر داسې مثالونو سره مخامخ کېږي چې په هغوی کې یو ډول
 صوتي واحد ونه او یو ډول معنا ګانې راغلي وي. نو محقق باید بېله غور او
 کافي تحقیق څخه د نتیجه واخلې چې نوموړي صوتي واحد ونه دیو ډول
 معنی د موجودوالي له امله او د هغوی دیوشی والي په وجه یو مورفيم وبولي.
 لکه چې ووايي په دې ټولو کلمو کې (کور = Kor، کوټه = Kotā،
 کړې دی = Kəzdāy، کلا = Kalā، کای = Kālay) د هستوګنې د ځای
 معنی پرته ده، او په دې ټولو کلمو کې یو صوتي واحد (ک = K) راغلی دی

نوځکه (ک = K) یو مورفیم دی چه دهستوگني دځای معنی ورکوي. دغه سبب دی چه محقق هېڅ وخت له نیمگري ډېتپاڅه مثبته نتیجه نه اخلي له نوموړو کاډوسه که داسي کلمې لکه (خونه = xúna، جونگره = jongara، ښار = sār...) یوځای کړو څرگنده به سي چه (ک = K) دهستوگني دځای معنی نه ورکوي او مورفیم سي بلل کېدای.

که یو مطلب په دوو بېلوثر بوکي اداسي، ممکن د مورفیمونو شمېر یې - توپیر ولري. د مثال په توگه په پښتو والي: زه کورته یم = za kor ta dzam او په انگریزي والي: I go home = ay go hom نوموړی مطلب په پښتو کې په پنځه مورفیم (za + kor + ta + dz + am) او په انگریزي کې په درې مورفیم (ay + go + hom) سره اداسوی دی. نوکه موږ وغواړو چه د انگریزي ژبي د نوموړي خبري مورفیمونه د پښتو د ترجمې له مخې معلوم کړو باید په دې فکري ونسو چه ځکه چه په پښتو کې نوموړې خبره پنځه مورفیمه لري نو په انگریزي کې هم باید پنځه مورفیمه ولري. بلکه زموږ تحقیق باید د حقایقو پر اساس ښاوي او ځکه چه د انگریزي د ژبي مورفیمونه معلوموو نو د انگریزي ژبي خپل ساختمان باید په نظر کې ونیسونه دا چه د پښتو ژبي د ساختمان په اساس د انگریزي ژبي ساختمان فرض کړو.

دیوې ژبي په مورفیمي تجزیه کې موږ باید زیار وېاسو چه دهغې ژبي - ساختمان په هغه ډېتپا کې چه موږ یې په لاس کې لرو په داسي کوچنیو توټوسه تجزیه کړو چه نوموړې هغه ټوټه یوازې یو مورفیم وي. (اودا

تجزیه موب د شکلونو د پرتله کولو او مقایسه کولو په ترڅ کې کولای
سو. که دا کار موب په بریالیتوب سره سرته ورسوو نو ټول هغه مور
فیهمونه به چه په دې پټا کې موجود دي لاس ته راځي. د مثال په توګه په -
لاندې ډول د پشه یي ژبي دهغي لهجې د یوې لنډې دې پټا مور فیمي تجزیه
کووچه د نورو درې په پنځو قلمه کې خلک خبري په کوي:

1. éloamāgošīnše	د از موب کور دی.	4. élodār	داغ.
2. éloamābāgše	د از موب باغ دی.	5. búbakārgošīn	د بربښه کور.
3. amāgošīn	ز موب کور.	6. pašayībúbakārjābše	(پشه یي د بربښه شنه ده)
7. élobakār bāgše	د اښه باغ دی		

که د لومړۍ او دوهمې خبرې معنا وي سره پرتله کړو
د دواړو خبرو معنا وي نور سره یوشی دي او یوازې په (کور) او (باغ) کې
توپیر شته لري. د نوموړو خبرو په پشه یي شکلونو کې کوم توپیر چه راغلی
دی هغه یوازي د gošīn او bāg په توپو کې دی. نو کوم معنی لرونکی
او ګرامري توپي چه موب د نوموړو دوو خبرو د مقایسې له مخې سره بېلولای
سویو د gošīn او بله د bāg ټوټه ده چه لومړۍ ټوټه د (کور) او دوهمه
ټوټه د (باغ) معنی ورکوي. په دریمه خبره کې یوه د gošīn ټوټه راغله
ده چه د مخه یې موب معنی لاس ته راوستلې ده چه و (کور) ته وايي اود

نوموري خبري په معنی کي هم دغه مطلب موجود دی. د نوموړي خبري پاته برخه *amd* ده چه ددغي خبري د معنی له مخي څرکند يږي چه د (نوموړي) معنی ورکوي. که لومړی او څلورمه خبره سر پرتله کړو. څرکند به سي چه د نوموړو خبرو په معنی کي يوازي يو مطلب مکرر راغلی دی چه هغه د (دا) مطلب دی او د نوموړو دوو خبرو په پشه يي شکلونو کي هم يوازي يوه توتیه مکرر راغلي ده چه هغه د *elo* توتیه ده. نو د نوموړو دوو خبرو له پرتلي څخه دا څرگند يږي چه *elo* او (دا) سره يوشی دي او هرکله چه په څلورمه خبره کي موندنه دا څرگنده سوه چه د *elo* توتیه د (دا) معنی لري نو دا هم بايد ومنل سي چه په نوموړي خبره کي د پشه يي خبري پاته توتیه (*dār*) د نوموړي خبري د پاته سوي معنی (غږ) سره يوشی ده. اوس بيرته ولومړی خبري ته راځو. په لومړي خبره کي د نور وټولو شکلونو معنا وي لاس ته راغلي دي او يوازي د پشه يي په خوا کي (*še*) او د پښتو ترجمې په ځواکي (دئ) پاته دی چه طبعاً د واره سره يوشی دي. يعنی (*še*) د (دئ) معنی ورکوي.

په پنځه خبره کي *gošij* موندنه معلوم سوچه د (کور) معنی ورکوي. په دې ډول پاته توتیه (*bubakār*) د (ډېر - ښه) په معنی پاتېږي. که دغه توتیه په اوومه خبره کي وپلټو، څرگند به سي چه نوموړي توتیه يو واحد مورفيم نه دی. ځکه چه دهغي يوه برخه (*bakār*) د (ښه) په معنی راغلي ده او بله برخه يي (*bú*) يو بل

مورفيم دی چه په څرکند ډول د (ډېر) معنی ورکوي . په شپږمه
 خبره کې نور ټول مورفيمونه موب ته معلوم دي او کورشی چه پاته دی هغه
 د پشه يي په خوا کې د *ǰāb* ټوټه او د پښتو ترجمې په خوا کې د (تر به) مفهوم
 دی چه دادواړه هر طبعاً باید یوشی وبلل سي . یعنی *ǰāb* د ژبي معنی لري
 په پورتني ډول موب وکولای سواي چه ټولې معنی
 لرونکي ټوټې چې په نوموړي ډېټا کې راغلي دي دهغوی له معنا گانوسه لاس
 ته راوړو . ددغې لنډې ډېټاله مخي د شکلونو د پرتله کولو او مقایسه کولو
 په ترڅ کې موب د اهام څرگنده کړه چه نوموړي ټوټې واحد مورفيمونه دي .
 د نوموړو مورفيمونو لست په لاندې ډول سره ترتیبولای سو :

da	دا	dār	غړ
amā	زموږ	bū	ډېر
gošīŋ	کور	baKār	ښه
še	دئ	ǰāb	ژبه
bāg	باغ	pašayī	پشه يي

د یوې ژبي د مورفيمونو د معلومولو له پاره کافي مواد او کړه کتنه ضروري
 ده . ځکه چه په لږ موادو کې ځیني وخت محقق د مورفيم حقیقي ښه نسي
 پېژندلای . نو د پاره ددې چه ډېر کوچني معنی لرونکي صوتي واحد ونه

پخپل حقيقي شکل او بڼه سره پيدا کړای سي محقق بايد هغوی په ډول
ډول او بېلو بېلو خبرو کې تر غور لاندې ونيسي او د هغوی د صحيحې اندازې
په باره کې خپل ځان راده کړي. دادی اوس د عبري ژبې دلاندنی د پتېاد
مورفيمي تجزيې په ترڅ کې پر دې مطلب باندې رڼا اچوو :

1. šamartihū	مادی وساته	5. šamarnūhā	موبډا وساتله
2. šamartihā	مادې وساتله	6. šamarnūkā	موبډاسي وساتلست
3. šamartikā	ماتاسي وساتلست	7. qatalihū	مادی وواژه
4. šamarnūhū	موبډی وساته	8. qatalnūhū	موبډی وواژه

په لومړۍ او دوهمه خبره کې د معنی توپیر یوازې په
(دی) او (دا) کې راغلی دی. یعنې د نوموړو دواړو خبرو معنی یوشی ده
یوازې د ومره فرق لري چه په لومړۍ خبره کې غایب مذکر او په دوهمه خبره
کې غایب مؤنث یادسوی دی. عبري خبرې هم دواړه نورکت مت یوشی دي
یوازې د لومړۍ خبرې په پای کې $\bar{\alpha}$ او د دوهم مثال په پای کې $\bar{\alpha}$ راغلی دی
نو په سرسري نظر که سړی وکوي ممکن د نتیجه واخلي چه (لآ) یو
مورفیم دی چه د (دی) یعنې غایب مذکر او ($\bar{\alpha}$) یوبل مورفیم دی چه د (دا)
یعنې غایب مؤنث معنی ورکوي. خو که درید خبره هم ورسره یوځای
کړو څرکند یږي چه ($\bar{\alpha}$) په دواړو خبرو کې مشترک

راغلی دی او کوم شي چه په دس و سر و خبر و کي تو پیر لري هغه د -
 hū, hā, او Kā توپی دي. ځکه چه دنوموړ و در و خبر و نوره معنی
 یوشی ده او یوازي په در و ضمیر و نو کي تو پیر س لري. نو اوس باید دا
 نتیجه ځني واخلو چه نوموړي درې توپی درې مور فیمونه دي چه د -
 نوموړ و دس و ضمیر و نوله پاره راغلي دي يعني hū د (دی)، hā د (دا) او
 Kā د (تاسي) معنی ورکوي.

که څلرمه، پنځه او شپږمه خبره هم ورسره یوځای
 کړو اوله نوموړ و شپږ و برخو څخه هغه مور فیمونه چه د څه موږ معلوم
 کړل (hū, hā, او Kā) و باسو په پاتو برخو کي Samar په ټولو
 خبرو کي مشترک راغلی دی یوازي په کوم ځای کي چه د مفرد متکلم ضمیر
 (نره) راغلی دی هلته (ti) او په کوم ځای کي چه د جمع متکلم ضمیر
 (موږ) راغلی دی هلته (nū) ورسره یوځای سوی دی. نو ځکه د نتیجه اخلو
 چه (ti) یو مور فیم دی چه د مفرد متکلم (نره) معنی لري او (nū) یو
 مور فیم دی چه د جمع متکلم (موږ) معنی ورکوي.

که اوومه او اته خبره هم له نوموړ و خبر و سره یو
 ځای کړو، کومه ټوټه چه نا آشنا په نظر راځي هغه د (qatal) ټوټه ده.
 دنوموړ و دوو خبرو په معنی کي چه کوم شي موږ ته نوی په لاس راغلی
 دی هغه د (وواژه) مطلب دی. ځکه چه د دغه نوي مطلب له پاره یوه نوي
 ټوټه (qatal) په لاس کی وړو نو د نتیجه اخیستلای سو چه (qatal) یوه

توتیه ده چه د (وواژه) معنی ورکوي .

که ټولي خبري له سره ترپايه وگور و ، بېله (وساته)
 څخه نور د ټولو معنا ووله پاره مو ، مورفيمونه يا معنی لرونکي ټوټې پيدا کړي
 دي ، او د شربو په هغه موادو کي چه مونږ ترڅپرني لاندې نيولي دي يوه توتیه
 (šamar) پاته ده . ځکه چه په يوه ځواکي د (وساته) مطلب او په بله خوا
 کي د (šamar) توتیه لرونو څرکند يزي چه (šamar) يوه معنی
 لرونکي توتیه ده چه د (وساته) معنی ورکوي . بل داچه که لومړی او څلرمه
 خبره له اووي (واټمي خبري سره مقایسه کړو څرکنده به سي چه په نوموړو
 خبرو کي په کورځای کي چه (وساته) راغلی دی هلته د (šamar) (اوپه کوم
 ځای کي چه (وواژه) راغلی دی هلته د (qatal) توتیه راغلي ده چه دا
 هم پر دې باندې دلالت کوي چه د (šamar) توتیه د (وساته) په معنی ده
 پېښېږي . د نوموړو خبرو د مورفيمونو لست په لاندې ډول سره ترتیبولای شو:

šamar — وساته	hā — ها
tī — ټه	Kā — تاسي
hū — دی	nū — مونږ
qatal — وواژه	

(۱) : تاسی دا احترام له پاره راغلی دی . اصلاً Kā د مفرد مخاطب له پاره راځي .

ديوي ژني دمور فيموند معلومولو په وخت کي بايد دمور فيموندوالومور فونه هم په نظر کي ونيسو، او که کوم مور فيم بيل بيل الومور فونه ولري هغوی هم بايد معلوم کړواو دهغوی داستعمال مشخص ځايونه وښيو. دادي اوس به د مثال په توگه په لاندي ډول د (زپوتیک zapotec) د ژني ديوي لنډې ډېټا مور فيمي تجزيه وکړواو ووبه کور وکه ځينو مور فيموندوالومور فونه درلودل هغه به هم معلوم کړواو دهغوی داستعمال مشخص ځايونه به وښيو. د زپوتیک ژبه په مکسيکو کي ويلي کيږي.

1. reKabiza? (استمراري حال) زه جواب ورکوم	8. duwaza? زه ژوند کوم
2. rudibiciza? " زه وچوم	9. ru'naza? (استمراري حال) زه غورځوم
3. rugalaza? " زه اور لگوم	10. Ki بريول
4. riKiaza? " زه کښم	11. ra'aza? (استمراري حال) زه ځم
5. eKabi جواب ورکول	12. udibici وچول
6. riduwaza? (استمراري حال) زه ژوند کوم	13. duwa ژوند کول
7. riKuwaza? " زه ساتم	14. ritaza? (استمراري حال) زه اخلم
15. riKiza? (استمراري حال) زه مينځم	

نوموړې ډېټا که سترپايه پوري په يوه نظر سره وگورو، درې ډوله مور فيمونه پکښې راغلي دي: تنه، واحد متکلم، ضمير واستمراري حال.

په (1, 2, 3, 4, 6, 7, 9, 11, 14 او 15) مادو کې د مورفیمونو نوموړي درې
سره ډولونه راځلي دي. په (5, 10, 12 او 13) مادو کې یوازې تنې او په اتد
ماده کې تنه او د واحد متکلم ضمیر راځلی دی. که (6, 7 او 13) مادې سره پرتله
کړو څرګنده به شی چې (duwa) تنه، (za²) واحد متکلم ضمیر او (ɾi)
استمراري حال ښيي. دغه رنگه په ټولو هغو موادو کې چې (نږه) راځلی دی -
هلهته (za²) هم راځلی دی. له دې شخړه څرګندېږي چې (za²) د (نږه) په
معنی دی. که دوه او د ولسه ماده سره پرتله کړو څرګنده به سی چې
(udibici) تنه ده چې د (وچولو) معنی لري، (za²) د (نږه) معنی ورکوي
او کوم صوتي واحد چې د استمراري حال معنی لري هغه د (ɾ) صوتي
واحد دی. ځکه چې (ɾi) او (ɾ) دواړه د استمراري حال معنی ورکوي
نو څرګنده ده چې نوموړي دواړه صوتي واحدونه د یوه مورفیم الومورفونه
دي. د دې دپاره چې په ښه توګه څرګنده شي چې نوموړي صوتي واحدونه
الومورفونه دي نو ښايي چې د هغوی مشخص استعمال هم پیدا کړو. په
نوموړو موادو کې که په غور سره وګورو څرګنده به سي چې (ɾi) تل
ترکانسونینت او (ɾ) تل تر واول د مخه راځي او یو د بل پرځای باندې
هیڅکله نه واقع کېږي. نو ځکه موږ دا دواړه صوتي واحدونه د یوه مورفیم
الومورفونه بولو. هغه مورفیمونه چې په نوموړې ډېټا کې راځلي
دي په لاندې ډول سره ښوولای سو:

1. ʔ ~ ri ⁽¹⁾	استماری حال	7. duwa	ژوند کول
2. zaʔ	زه	8. Kuwa	ساتل
3. ekabi	جواب ورکول	9. uʔna	غورځول
4. udibici	وچول	10. Ki	پریول
5. ugala	اورنگول	11. aʔa	تلل
6. Kia	کڼدل	12. ʔa	اخیستل

کله کله د مورفیمونو د الومور فونو د استعمال شخص
ځایونه دهغه محیط له مخې چې نوموړي الومور فونه پکښې واقع سوي وي نه
خرکندېږي. په داسې حال کې ښایي چې ټول هغه ځایونه وښوول شي
چې نوموړي مغایر شکونه پکښې واقع کېږي. د مثال په توګه دمکسیکو د یوې
بلې ژبې چې هېواوې (Huave) نومېږي د دې لاندې ډېټا مورفیمي تجزیه کوو:

1. andiomáac	موب هیله کوو	2. ačiatíac	موب څیرو
3. imboláac	موب بیرې و	4. ahiráac	موب لرو
5. ačičíac	موب څېښو	6. ahačíac	موب ورکوو

(۱) دغه ډول علامه (ʔ) د یوه مورفیم د الومور فونو د ښوولو په غرض د نوموړي مورفیم د الومور فونو ترمنځ راځي (د دغه سمې پای وګورئ).

7. andokóoc	مون کبان نیسو	8. ianáac	مون خنی راخو
9. acohóoc	مون لوب کورو	10. uwíac	مون لیون اخلو
11. akoočíac	مون پریکوو	12. auwáac	مون وځو
13. andok	کبان نیول	14. anjialáac	مون میده کوو (پمچن یا دهنی)
15. ašomáac		مون پیدا کوو	

نوټ : پرته له دیار لسمي مادې څخه چې نوموړي هم دی، په نور وټولو خبر و
کي دوه دوه مور فيمونه راغلي دي.

که په نوموړي ډېټا کي په غور سره وگورو په هره ماده
کي يو متکلم ضمير او يو فعل راغلی دی. که د بېل اود وولسمه ماده سره
مقایسه کړو، څرگنده به سي چې په دواړو کي يو مشترک صوتي واحد (āac)
راغلی دی او د نوموړو مادو په ترجمه کي مونږ يو مشترک مطلب (مونږ) لرو.
نو ځکه د دغې ډېټاله مخي نوموړی مشترک صوتي واحد (āac) د (مونږ)
معنی ورکوي. او که په نور وټولو ځایو کي چې نوموړی صوتي واحد
راغلی دی وگورو هم دغه نتیجه واثبات ته رسېږي. يعنې هر ځای چې
(āac) راغلی دی په پښتو ترجمه کي (مونږ) راغلی دی. په شپږمه او لسمه
ماده کي يو بل صوتي واحد (íac) مشترک واقع سوی دی چې د دغو مادو په
ترجمه کي يو مشترک مطلب (مونږ) راغلی دی. نوموړی صوتي واحد هم د
(مونږ) په معنی سره بېلولای سو. دغه رنگه که او و و ما او ديارلسمه ماده سره

پرتله کړوڅرگنده به سي چه (ōoc) د (موبن) معنی ورکوي. نو
 په نوموړې دېټا کې درې صوتي واحدونه د لاحقې په توګه د (موبن) له پاره
 راځلي دي چه درې سره د یوه مورفیم المورفونه بلل کېږي. دغه موبنه
 ویل سوي وه چه پرته له دیارلسمې مادې څخه په هره ماده کې دوه مورفیمونه
 راځلي دي. ځکه چه په نوموړې هره ماده کې د جمع متکلم دمورفیم المورف
 راځای دی نو د هرې مادې پاته برخه له هغه فعل سره مساوي ده چه وموبنه ته
 دهغې مادې په ترجمه کې راګرځوي دی. د نوموړي دېټا مورفیمونه په لاندې
 ډول سره بېلولای سو:

1. -áac ~ -iac ~ -ōoc	موبن	2. andiom	هيله کول
3. imbol	بېرېدل	4. ahir	درلول
5. ačič	ځېښل	6. ahač	ورکول
7. andok	کبان نیول	8. ian	رانګ
9. acoh	لوبه کول	10. uw	پورول
11. akooč	پرې کول	12. auw	وتل
13. anjial	میده کول	14. ašom	پیداکول
15. ačiat خیر			

د جمع متکلم دمورفیم المورفونو د استعمال مشخص ځایونه د نوموړي
 دېټاله مخې نه معلومېږي. نوځکه ددې دپاره چه دهغوی د استعمال

مشخص جالیونه و بنوول سي یوانزنی لار داده چه دهر الومورف سره
دټولو هغو شکلونولست و اخیستل سي چه له هغه الومورف سره واقع کیږي.
دالستونه په لاندې ډول سره ترتیبولای سو:

- āac :

andiom - هیله کول

imboł - بهرول

ahir - درلودل

ian - راتگ

auw - وتل

anjial - میده کول

ašom - پیداکول

- ĩac :

ačiat - خیرل

ačič - خېښل

aħač - ورکول

uw - پورول

akooč - پرې کول

- ooc :

andoK - کټایول

acoh - لوبه کول

خو په داسي مواقعو کي دپاره درې چه زمونږ په کار کي
اسانتیا پېښه سي، دېره ښه لار داده چه لومړی له ĩac او ooc سره
دهغو شکلونولست ترتیب کړو چه له نوموړو دوو الومورفونوسره واقع کیږي
او وروسته ووايو چه نور ټول شکلونه له āac سره واقع کیږي. دلته
مطلب صرف ددی چه په دغه ډول لستونو کي سړی وډي ته نه مجبور کیږي
چه ټول شکلونه وليکي او په دې لحاظ یوه اقتصادي لار ده.

ددې د پامه چه د مور فيمونو لابطه يوله بله سټ وښووله
 سي نو په پورتني مور فيمي تجزيه كي د خينو مور فيمونو سره د لابطي وړه
 ليكه (-) راغاي ده . هغه شكل چه هميشه د كوم تركيب په سر كي راځي ،
 نوموړې وړه ليكه تر هغه شكل وروسته اښووله كيږي . هغه شكل چه
 هميشه د كوم تركيب په پای كي واقع كيږي نوموړې ليكه تر هغه شكل
 د مخه راځي . كه وغواړو چه د كوم مور فيم بېل بېل الومو فونه وښيو نو بايد
 د نوموړو الومو فونو ترمنځ يوه كزه وېنه ليكه كښېږدو .

الهجوي اطللس

 هر كله چه دوه كسه په يوه ژبه خبري سره كوي
 كه سري په ډېر غږ وړته خپرسې ، د دوی په خبرو كي توپير موجود
 وي . او هماغه يوه موضوع يو سري په يو ډول او بل سري په بل ډول كلمو
 كي ادا كوي . ممكن يو سري په خپلو خبرو كي داسي كلمې استعمال كړي چه
 د هغه بل سري د كلمو په پانگه كي نوي ، يا يې زده وي خود هغوی د استعمالولو
 سره عادت ونلري . دغه ډول د يوې كورنۍ لهجه ويلي كورنۍ ته خه
 ناڅه توپير لري . په يوه ټولنه كي بېل بېل اجتماعي كروپونه لكه خواران

اوبه ايان، مريان او خپلواک وگړي، تعليم يافته او نې تعليمه خلک په
 خپل منځ کې د لهجې اختلاف لري. تر دې چه ځينې وخت داسې پېښېږي
 چه د يوه اجتماعي کړو پ غړي د بل اجتماعي کړو پ غړي په خبره که څه هم
 د واره ديوې ژبې ويونکي وي خو د لهجې د توپير په وجه ښه نه پوهېږي. د
 نړا و ښځې لهجه هم توپير سره لري. د نړاليانو و نه په وينا و وکي هم ځينې
 وخت توپير ليدل کېږي. مثلاً د افريقا په ډېرو ژبو کې زليان له اکثرو هغو
 مذهبي اصطلاح گانوسره چه د دوی پلرونه او ميندې په پوهېږي آشنائي نلري.
 د اتوپير په هغو ځايونو کې ډېر ليدل کېږي چه نه ورکله پر چه ټکيا سره
 د بدلون په حالت کې وي. هغه خلک چه هر وخت په نژدې تماس کې وي يا
 په يوه کلي يا يوه ښار کې ژوند کوي او په هماغه يوه اجتماعي يا اقتصادي
 ډله پورې اړه لري ژبه تقريبا په يوه ډول سره استعمالوي. مگر هغه کسان چه
 په ندرت سره يالې ښځې موقعه نوي ميندې چه يوله بله سره په تماس کې سي
 او خبرې اتري سره وکړي، په خبرو کې يې نريات توپير ليدل کېږي. د مثال
 په توگه د برتانيې علمي انگريزي ژبه په لندن او مانچسټر کې ډېر ورته والی سره
 لري. خو د نوموړو ښارونو په شاوخوا کې محلي لهجې يوله بله ډېر توپير سره
 لري. د جغرافيايي موقعيت په اساس ممکن ديوې ژبې ويونکي پخپلو خبرو او
 وينا و وکي څرگند اختلافونه او توپيرونه ولري. د اتوپيرونه په عمومي ډول په
 آوازونو، شکلونو، د شکلونو په ترتيب، کلمو او معنی گانو کې ليدل کېږي
 د مثال په توگه د کندهار د لهجې د (بن) او (بن) آوازونه د ننگرهار او په

ڄيئونو، ولهجو ڪي ٻه (گ) او (خ) سڌا ڏيکاري ٿو. ٻه ڪنڊ هاءِ ڪي (وچي)
 ته (شپون) او (موتروان) ته (موتروان) وائي؛ مگر ٻه ڄيئونو، ولهجو ڪي نوموڙي
 ڪلمن ٻه (شپين) او (موتروان) سڌا تلفظ ڪري.

يوه ورڇ له ڪنڊ هاءِ خڇه ڪابل ته ٻه موترو ڪي تلم. موتروان
 او ڪلينڊ واپه ڊيڪٽيا وو. پر لاري دموترو ٻه ماشين ڪي خڇه خرائي پلپنه
 سوڌو. ڪلپنر ور ڪنڊهه سو پر ماشين ٻي ڪار شروع ڪر. موتروان ٻه سيٽ
 ڪي ناست وڏا او وڪلپنر ته ٻي ور بنڊ ڪرڻ؛ ”چڪيش ڪيڙهه چڪي روخله“
 ڪه موتروان ڊ ڪنڊ هاءِ ٻه پسنو خبري ڪولاي نوبه ٻي ور ته ويلي وائي؛
 ”چڪش ڪنڊهه چاڪورا واخله“.

ٻه ڄيئونو لهجو ڪي وائي (سري ڏي = saray day) او
 ٻه ڄيئونو لهجو ڪي وائي (سري ڏي = saray day) مگر ٻه ڄيئونو لهجو ڪي وائي
 (سري ده = saray da). ٻه ڪنڊ هاءِ ڪي (گوگرد) ته (اور لگيت يا-
 اولگيت) وائي، او (گرگ) ته (شرمبن) وائي، او (ڊنگر) ڊ لاغر ٻه معنيٰ استعمالوي
 مگر ٻه ڄيئونو، ولهجو ڪي (گوگرد) ته (ڪوگر) او (گرگ) ته (لبوه) وائي او
 (ڊنگر) ڊ (غوالي) ٻه معنيٰ استعمالوي.

ڪه مون و غوار وچه ڏيوڻ ڙني بيلي بيلي لهجي اود
 هغوي توپير ونه ٻه صحيح ڊول سڌ وڻو ولاي سو، نودهي لهجي ٻه
 باءِ ڪي ڊڙيوهني له اصولو سڌ سم ٻول تحقيقات ڪوو؛ او هغه مواد چه
 ڊ هغوي ٻه واسطه مون ڊ نوموڙي ڙني بيلي بيلي لهجي اود هغوي توپير ونه

وښوولای سو د ژبپوهنې د علمي اساساتوله مخې راغونډ وو. دغه مواد چې راټول سول او د خپر ولوله پاره آماده سول موزیکولای سوچه په بېلو طریقو سره هغه نشر کړو: یوه طریقه داده چې دیوه کاغذ پر مخ باندې د هر جواب وړ کوونکي (informant) خبرې په بېلو بېلو عموري ستونزو کې په داسې ډول سره راولوچه د ټولو جواب وړ کوونکو هغه جوابونه چې دیوې موضوع په باره کې یې وړکړي دي څنگ پر څنگ پر یوه افقي لیکه باندې واقع سي، خو په دې توگه موزیکولای سوچه نوموړي جوابونه یوله بله سره پر تله کړو. بله طریقه داده چې نوموړي جوابونه د نقشو په توگه په داسې ډول سره وښوچه په هغه کې د هر جواب وړ کوونکي جواب د هغه جواب وړ کوونکي د هستوگنې په ځای کې واقع سي. دغه دوه طریقه یوه غوره طریقه ده. ځکه چې د دغسې نقشو یوه مجموعه موزیکولای سوچه موقعه راکوي چې دیوې ژبې د بېلو بېلو خاصو د استعمال مشخص ځایونه په نوموړو نقشو کې د مقایسه کولو په ترڅ کې پیدا او مقایسه یې کړو او په یوه نظر سره په اسانه توگه له نوموړو نقشو څخه خپل مطلب لاس ته راوړو. د دغسې نقشو مجموعه چې په هغو کې دیوې ژبې د بېلو بېلو له موجود غسې او داسې نور توپیرونه ښوول سوي وي د ژبپوهنې په اصطلاح لهجوي اطلس (dialect atlas) بلل کېږي.

کوم سړی چې د ژبې تحقیق کوي و هغه ته محقق
(Field worker) وایي. جیلیرون (Gillieron) چې د سولیس

یوډ پر نامتو ژبپوهان دی وایي چه محقق باید یوسری وي . یعنی دیوی
ژبني ټولې لهجې بنایي چه دیوه سري په واسطه ثبتي سي . مگر جود (Jud)
او جې برگ (Jaberg) چه دواړه دده شاگردان وو دایتالیې اوسولیس د
شرپوهني اونژادپوهني (Ethnology) داطلس په ترتیبولو کي یې له دس و
تنو تخنجه کارخیستی دی .

محقق بنایي چه دلېجې په محل کي کاروکړي اود جواب
ورکونکي جوابونه پخپله باید ولیکي . ډېټا (هغه مواد چه دژبي دلېجو
دتحقیق له پامه راغونډېږي) بنایي چه دخبرودعادي سرعت له مخې ثبته
سي چه طبعي وي نه دورواو غیرطبعي خبرو په موقع کي . دخبرو
په ثبتولو کي به ډېر تلوار نکوي . یعنی هرکله چه محقق ډاډه سي چه اوازونه
یې په صحیح ډول سره اورېدلي دي نو وروسته دي دهغوی په ثبتولو کي
اقدام وکړي . محقق باید له جواب ورکونکي تخنجه داغوبننه ونکړي چه
یوتوری تردسې یا خلور واړه زیات تکرار کړي . بلکه اکثره محققین ولومړي
تلفظ ته اهمیت ورکوي او که کومه اشتباه ورته پېښه سي هغه په نور و مثالو
خبر وکي رفع کوي . محقق باید دا کوښښ ونکړي چه دژبي ټول مواد هرو
مرو ترعمومي قواعد ولاندي راوي . مخکله چه په یوه ژبه کي ټي قاعده او غیر منظم
شیان دژبي یوه مهم برخه تشکیلوي اود باقاعده شیانو په خپراهمیت لري . نو
ددې له امله هرڅه باید کت مټ په هغه ډول سر ثبت سي چه په ژبه کي موجود
وي اود هیڅ شي له ثبتولو تخنجه باید ساترگي پټي سي . خجونه اوفشامونه په

اکثر و ژبو کي دکلمو او جملو و معنی ته تغیر ورکوي. لکه د (خوټه، پرته، کښېنستم) په کلمو کي که پر لومړي سېلابونو باندې خج واقع سي یوه معنی ورکوي، او که د پای پر سېلابونو باندې خج ماسي بله معنی ورکوي. دغه رنگه د (نه په پوهنځي کي له ده سره گرامر وایر) په جمله کي پر څلور و برخو باندې موږ فشار را وستلای سو. پر هره برخه چه فشار را ولود جملي معنی څه توپیر پیدا کوي. یعنی که پر (نه) باندې فشار را ولودا معنی ورکوي چه بېله ما څخه بل څوک له ده سره په پوهنځي کي گرامر نه وایي یا ممکن دا معنی ورکړي چه بېله ما څخه دي بل څوک له ده سره په پوهنځي کي گرامر نه وایي. که پر (پوهنځي) باندې فشار را ولودا معنی ورکوي چه نه له ده سره په پوهنځي کي گرامر وایر او بل ځای یې نه ورسو وایم. که پر (ده) باندې فشار را ولودا معنی ورکوي چه له بل چا سره نه په پوهنځي کي گرامر نه وایر بلکه یوازې له ده سره یې وایم. او که پر (گرامر) باندې فشار ماسي بیا دا مطلب ځني اخیستل کيږي چه بېله گرامر څخه کوم بل مضمون له ده سره په پوهنځي کي نه وایم. نو ځکه د تحقیق په وخت کي محقق ښايي چه د ژبي خجونه او فشارونه هم ثبت کړي خو په دې برخه کي هم دیوې ژبي د لهجو توپیر او ورته والی څرگند سي.

په هغه سیمه کي چه محقق د ژبي د لهجو تحقیق کوي لومړی باید د نوموړي سیمي یوه جغرافیایي سروې وکړي خو په دې توگه څه عمومي او ابتدايي معلومات د هغو بېلو بېلو سیمو په باره کي لاسته راوړي

چه په هغوی کې د شلبي استعمال توپیر ونه موجود وي . وروسته تر هغه محقق باید دوه کاره وکړي : یو دا چه د هغو جغرافیایي سیمو یولست ترتیب کړي چه په هغوی کې د ژبې هغه عناصرو چه یوله بله توپیر منل لري وروسته په غور من وکتل سي . بل دا چه د هغو عناصرو یولست ترتیب کړي چه په نوموړو سیمو کې باید د هغوی تحقیق وسي . دغه دوهم رست چه دیولر پوښتنو څخه مرکب دی دیوه پوښتنلیک (questionnaire) شکل غوښت کوي . هغه پوښتني چه دیوه پوښتنلیک په توگه ترتیب لري بنایي چه یوله بله من رابطه ولري . یعنی که له جواب ورکوونکي څخه لومړی دا پوښتنه وکړو چه تاسي وپلارته څه وایاست . دوهم پوښتنه مو باید دا وي چه تاسی موږ ته څه وایاست او وروسته پسې دخور ورو . وپلار او داسي نورې پوښتني وکړو او هر گړی و موضوع ته بنایي چه تغییر وړنکړو .

نوموړي لستونه چه ترتیب سول بیانو محقق په نوموړو سیمو کې سفر کوي او په هره هغه سیمه کې چه ده د مخه د تحقیق کولو له پامه تپاکلې ده توقف کوي . په هغه ځای کې مناسب جواب ورکوونکي (informants) پیدا کوي او د هر جواب ورکوونکي څخه یو پوښتنلیک تهیه کوي . په ځمکې ډول په یوه سیمه کې دوه جواب ورکوونکي انتخاب لري او نوموړي خلک بنایي چه داسي کسان وي چه له کوچنیوالي څخه په هغه ځای کې لوی سوي وي او هغه مواد چه محقق یې په دغه سیمه کې راغونډوي د نوموړي ټولې سیمې دخلکو د شلبي نمایندگي وکړي . محقق باید د نوموړو موادو د راغونډولو

نېټه وليکي . د جواب ورکونکي په انتخابولو کي د محقق د پرخوړ لارښود دی .
 کوم څوک چه پوښتنه ځني کړي دهغه نوم د هستوگني ځای ، دهستوگني
 د ځای بدلون ، په نورو ژبو کي دده معلومات ، سن او داسي نور معلومات چه
 د ژبي په بدلون کي برخه لري بايد وليکل سي . د جواب ورکونکي عمر بايد تر
 شپاړسو کالو زيات وي . ځکه چه بېله جزوي استثنائاتو څخه هغه څوک چه
 عمري تر شپاړسو کالو لږ وي په ژبه کي پوره تجربه او معلومات نلري . په
 عمومي ډول نرت د جواب ورکونکي په حيث تر سنجي ترجيح ورکوله کيږي .
 ځکه چه نر نسبت و سنجي ته په ټولنه کي په عمومي ډول له خلکو سره د پرتاس
 لري . د جواب ورکونکي فکري ذکاوت د ژبي په تحقيق کي د پراهميت لري ؛
 او هر څومره چه په ژبه کي د پرمعلومات ولري هغومره کتوره نتيجه ولاسته
 راجي . د جواب ورکونکي خوله او غاښونه بايد نواقص ونلري . ځکه چه که
 بي غاښونه وتلي وي يا يې مثلاً ژبه کوم عيب ولري ، ممکن د ژبي آوازونه
 په صحيح ډول سره ادا نکړای سي . که يو محقق وغواړي چه صحيح مواد
 اوسه د بېتالاس نه راوړي نو بيا يې چه د جواب ورکونکي ټوله اوضاع او خواص
 مطالعه کړي او دهغه په خوي او بوي ځان پوه کړي . ځکه صحيح او د
 ډاډ وړ جوابونه هغه وخت محقق له جواب ورکونکي څخه اخيستلای سي
 چه دوي يوله بله سبه سره وپېژني او يو د بل په خوي او بوي سره بلد سي .
 محقق بايد په دې عقیده وي چه جواب ورکونکي همېشه صحيح جوابونه
 ورکوي . نو ځکه دی بايد له جواب ورکونکي سره مباحثه ونکړي . که څه هم

ڪله ڪله جواب ورکوونڪي مڪن غلط جواب ورکري خو محقق بايد
 دليلونه ورسره ونه وايي. ڇڪه تجزيي ثابته ڪري ڏهه ڇهه له جواب ورکوونڪي
 سره دليلونه ويل گهٽه نلري او محقق ڪولاي سي ڇهه داسي مشڪلات
 د خپلي ڊپٽا په نور و محتوياتو کي حل ڪري. محقق بايد د جواب —
 ورکوونڪي په مرسته او بنوونه خپل تلفظ صحيح ڪري. ڪوما آوازي ڪومه
 ڪلمه يا خبره ڇهه محقق دهغه په تلفظ کي اشتباه ولري په جواب ورکوونڪي
 پسي دي خو واره تڪرار ڪري خو صحيح تلفظ يي زده ڪري او جواب ورکوونڪي
 هم دهغه د صحت تصديق وکري. له جواب ورکوونڪي څخه بنيادي ڇهه دڙني
 په باره کي علمي پوښتني ونسي مثلاً دا بايد ڇني ونه پوښتل سي ڇهه ولي د
 (ما احمد وليد) پرڄاي (نزه احمد وليد) ياد (زه احمد وينم) پرڄاي
 (ما احمد وينم) نسو ويلاي. د داسي پوښتنو جوابونه بايد وروسته تر
 هغه ڇهه مواد راغونڊ سول او ڊپٽا ترتيب سوه له ڊپٽا څخه واخيستل سي.
 د تحقيق په وخت کي دي د جواب ورکوونڪي لياقت او ذڪاوت و ستايل سي.
 له جواب ورکوونڪي سره ډېر صميانه او دوستانه وضعيت کول د محقق د —
 برياليتوب سبب گرځي. په يوه وخت کي بايد ډېر کار ونسي. په عمومي ډول
 محقق بايد په يوه وخت کي تر (۴۵) دقيقې زيات کار ونکري. يعني وروسته
 تر هرو (۴۵) دقيقو بايد تفريح وسي. که محقق په ورځ کي درې وايه له
 جواب ورکوونڪي سره پنڄه څلويښت دقيقې کار وکري او نور وخت دنوموړو
 موادو په مطالعه او د ځينو ميسنو او پيوندونو (affixes) په يادولو سره

تېر کړي ممکن یوه سمه اود یاد وړ دېتها راغونډه او ترتیب کړي. خو د محقق له پاره لازمه ده چې د تحقیق په وخت کې د ژبې ځینې اساسي مواد لکه دکلمو رېښې، ځینې لاحقې، سابقې او دهغې ژبې داسې نور مهم عناصر نه ده کړي.

هرکله چې ټول مواد په نوموړي ترتیب سره راغونډېدل نو وروسته نقشي ترتیب یې چې په هغه کې دهغو عناصرو استعمال په بېلو بېلو سیمو کې وېشل سې چې دغه په پوښتنلیک کې ترتیب سوي دي. توماس او ایلن دامریکا د شپوهنې نامتو پوهان دي چې د لهجوي اطلس د موادو د راغونډولو په برخه کې یې نسبتاً نوي طریقې استعمال کړي دي. چارلس ک. توماس (Charles K. Thomas) د ژبې هغه عناصر چې دی یې د لهجود معرفي کولو له پاره ضروري بولي په جواب ورکوونکي باندې لولي اود تېپ ریکارډر په ذریعه یې تېپوي. په دې طریقه کې دده گټه داده چې دی ویوه داسې چاته اړتیا نلري چې په فونیتیکس کې د ډیرې پوهې خاوند وي او نه دی ودي ته ضرورت پيدا کوي چې مجادله وکړي چې څه ډول سیمبولونه او علامې د څه ډول آوازونو له پاره باید استعمال سي. که چېرې د تېپ څخه کار وانه خيستل سي نو د ژبې مواد د تحقیق په وخت کې په ډېر دقیق ډول سره ثبتول غواړي اود اکاډمیکه څوک کولای سي چې په فونیتیکس کې کافي معلومات او پوهه مهارت ولري، خود ژبې د لهجو ټول آوازونه دهغو فونیتیکي علامو او سیمبولونو

سره سم وليکي چه ورته تهاکل سوي دي . دغه رنگه توماس په نوموړې
 طريقه سره د ډېر و خلکو د خبر و نمونې په لږ وخت کي ثبتولای سي . بر سېره
 پر دې د تېپولو په واسطه د ډېر داسي فونولوجيکي خواص څرگندېږي چه حتی
 یوه ډېره دقیقه فونوتيکي الفبا اوسيمبولونه يې هم نسي څرگندولای . د دې
 طريقې يوه بله گټه داده چه د عروضي خواصو (suprasegmental characteristics) یا په بل عبارت د ژبي په معنی کي د خجوناو وفشارونو
 د اهمیت په باره کي هم صحيح معلومات لاس ته راتلای سي .

هیرلډ ب . اېلن (Harold B. Allen) له یوې بلي
 طريقې څخه کار اخلي او هغه داده چه لومړی د جواب ورکوونکي څخه خواهش
 کوي چه داسي شيان لکه دهفتي ، دورځوياد میاشتونو نمونه وېښي
 او وروسته بیا ځيني جملې ورکوي چه خالي ځايونه ولري او هغه ډک
 کړي . لکه په دې جمله کي : (د دوی ... ډېری شیدې کوي) چه جواب
 ورکوونکی په نوموړي خالي ځای کي هغه کلمه راوړي چه د (خو) له پاره يې
 استعمالوي . خودا هم ممکنه ده چه جواب ورکوونکی د (خو) دکلمې پرځای
 د (کامېښي) کلمه راوړي . نو د دې دپاره چه د جواب ورکوونکي څخه هغه
 کلمه لاس ته راوړي چه د (خو) له پامه يې استعمالوي داسي جملې چه دنوموړي
 جملې سره ورته والی ولري خو ځله تکراروي خو چه جواب ورکوونکي و دې
 ته مجبور سي چه په خالي ځای کي د (خو) کلمه استعمال کړي . مثلاً داسي
 جملې لکه (د دوی ... لنکه سوه او کیلگي يې راوړ) یا لکه (غويي ديوي او ... د

شيد وله پاره روزل کيږي) اوداسي نور... ټول پوښتنليک په همدې ترتيب جواب ورکوونکي لولي اود جملو خالي ځايونه ډکوي او په همدغه وخت کي د جواب ورکوونکي جوابونه تېپيږي. د ژبي عروضي خواص د ځينو نورو هغو مخصوصو موادو څخه لاس ته راوړي چه له جواب ورکوونکي څخه يې تېپ کړي

دلته جوي اطلس اصطلاحات

(په) دلته جوي اطلس کي د ژبو هني علما ځيني اصطلاحات راوړي چه دلته يې بايد په لنډ ډول سره يادونه وسي. په دې جمله کي ايسوگلاس (isogloss) يوه ډېره مهمه اصطلاح ده چه ډېره استعمالېږي. دلته جوي اطلس په ترتيبولو کي ډېر مهم کار دادی چه د ژبي د مختلفو عناصرو استعمال توپير چه په بېلو بېلو سيمو کي موجود وي - وښوول سي اودهغوی وپښتونه اوسرحدونه وټاکل سي. هغه سرحدي ليکه چه د ژبي د يوه عنصر استعمال توپير په مختلفو سيمو کي وښيي ايسوگلاس بلل کيږي. ځيني ايسوگلاسونه نسبت وځينو نورو ايسوگلاسونو ته ډېر مهم بلل کيږي. مثلاً کوم ايسوگلاس چه دوې لويي سيمي مږ بېلوي نسبت وهغو ايسوگلاسونو ته ډېر مهم بلل کيږي چه ترکليو او ورو ورو سيمو

په غیر منظم ډول سټ تیر یږي. د ژبې کوم عنصر چه په یوه محدوده سیمه کې استعمال یږي او دغه سیمه د یوه آیسوگلاس په واسطه احاطه سوې وي وهغې سیمې ته مرکزي سیمه (focal area) وايي. د ژبې ځینې هغه عناصر چه د استعمال توپیر لري ممکن په پراگنده ډول سټ تیت سوي وي نو ځکه آیسوگلاسونه هم د دغسې عناصرو د استعمال د ځایونو د بنوولو په غرض یو په بل سټ ننوتلي او گډ ورسه واقع سوي وي. داسې سیمې چه د دغسې آیسوگلاسونه پکښې راځي وي کربډا یډایریا (graded areas) یې بولي. کله کله یونیزات شمېر - آیسوگلاسونه په یوه ځای کې سټ واقع سوي وي او تقریباً پر یوه خوا باندې تللي وي. هغه سیمه چه د آیسوگلاسونو د دغسې بندلولو په واسطه سټ بېله سوي وي لهجوي سیمه (dialect area) یې بولي او د دغسې آیسوگلاسونه چه د بېلو سیمو په منځ کې یې یو پلن سرحد تشکیل کړی وي نسبت و یوه آیسوگلاس یا هغو آیسو - گلاسونو ته چه شمېر یې لږ وي د ژبې ډېر تغیرونه او بدلونونه ښیي او ممکن کله کله د دغسې سیمې پر لهجه باندې یو بېل نوم کښېښول سي.

لومړۍ پوښتنه چه د لهجوي جغرافیې پوهان باید و هغه ته جواب ورکړي داده چه آیا دغه آیسوگلاسونه یا آیسوگلاس هېښه ځای پر ځای ولاړ وي او که په حرکت کې وي، او که حرکت کوي نو پر کومه خوا باندې روان وي؟ یو آیسوگلاس یا د آیسوگلاسونو یو بندل چه د کوم داسې سډله څنګه سټ تېر سوي وي چه د خلکو په منځ کې یې رابطه او تګ ماتګ قطع کړی وي په هموي ډول د توقف په حالت کې وي. د ژبې د کوم عنصر یا عناصرو استعمال له مرکز څخه له

سري څخه ترسري پوري اوله کلي څخه ترکلي پوري خپري پوري او تر هغه وخته پوري په حرکت کي وي خوچه دکوم مانع سره مخامخ سي او ودریږي. دامانع ممکن طبيعي وي لکه کور غر يا کور لوی سيند يا ممکن سياسي وي. که چيري دا ډول مانع وجود ونلري نو سري بايد اغلباً داسي نتيجه واخلي چه د شري نوموړي عنصر يا عناصر تل په حرکت کي وي او وهرې خواته چه لار ولري هلته نفوذ کوي.

د ژبني اطلس په نقشوي نه يوازي ليکي استعمال ولاي سو بلکه مونږ کولای سوچه مربع گاني، مثلثونه، دايرې او داسي نوري نمښي استعمال کړو. د مثال په توگه په پښتو کي د (ښ = S) آواز په ځينو ځايو کي په (ښ = S) په ځينو سيمو کي په (خ = X) او په ځينو منطقوي کي په (خ = X) سره تلفظ کيږي. که موږ وغواړو چه د (ښ = S) نوموړي درې ډوله سيمي په يوه نقشه کي وښيو، کولای سوچه په هغو ځايو کي چه (ښ = S) وايي د مربع، او په هغو سيمو کي چه (خ = X) وايي د مثلث، او په هغو مناطقي کي چه (خ = X) وايي د دايرو علائقي — کنير دواو په دې توگه د نوموړي آواز بېل بېل تلفظ په مختلفو سيمو کي د نقشې پرمخ وښيو.

کله کله د ژبي کوم عنصر يا عناصر په هماغه يوه ځای کي په بېل بېل ډول سره استعمالیږي چه داسي ځايوته انتقالی سيمه (transition area) وايي. لکه د کندهار په علاقه کي چه (کښی) او (کي)

دواړه وايي مگر په ننگرهار او ځينو نورو سيمو کې (کښي) نه استعمالېږي.
 کله کله د ژبې ځينې عناصر يوازې په هغو سيمو کې پيدا کېږي
 چې گوښه واقع سوي وي او خلک يې له نوم و سيمو سره د پرتگ او راتگ نلري
 د دغسې سيموله پاره د مارجنل (marginal) يعنې کناري يا گوښه اصطلاح
 راوړله کېږي.

يادونه

ژبه اولیک بايد سه بېل سي . ژبه د هغو آوازونو
 مجموعه ده چې تر يو خاص نظم او سيستم لاندې دانسان د صوتي غړو
 په واسطه ادا کېږي . مگر ليک د سيمبولونو داسې يو سيستم دی چې د هغو
 آوازونو د کښلو او ترسيمولو له پاره په کارېږي . د عصري ژبپوهنې
 له مخې د دغو رسم سوو سيمبولونو ته ژبه نسو ويلای . نوکه موږ
 وغواړو چې د يوې ژبې تحقيق وکړو بيا يې چې خبرې تر غوم او کتنې لاندې
 ونيسو نه ليک ؛ خصوصاً په پښتو او دري ژبو کې چې د ټولو واولي آوازونو
 له پاره ليکلي سيمبولونه نسته او د ليک له مخې د نوموړو ژبو د خبرو ټول
 آوازونه نسي تمثيلولای .

د ژبو د ساختمان او جوړښت او د هغو د بېلو بېلو لهجو

د توپیر ونو خپرل او معلومول ځانله اصول او میتود لري چه دا کار باید
له دغواصولو او میتودو سره سم و سې نه په غیر علمي او اتکلي توگه.
دنړی ژبي د ساختمان او جوړښت له مخي یوله بله سره
توپیر لري. نوځکه دیوې ژبي ساختمان او جوړښت باید د کومي بلې ژبي
د ساختمان او جوړښت پر اساس تر تحقیق او خپرني لاندې ونه نیول سی،
بلکه هره ژبه بڼايي چه دخپل ساختمان په چوکاټ کي و خپله سي.
ددې د پاره چه یوه نوې ژبه په لږ وخت، په اسانه توگه
او په نسبتاً بشپړ ډول زده سي نو د شاگرد د مورنۍ او د هغې ژبي جوړښت
او ساختمان چه شاگرد یې نوې زده کوي هر ورو باید سره پرتله سي خو
په دې توگه د نوموړو ژبو توپیر ونه څرگند سي. وروسته شاگرد باید دهغو
توپیرونو په زده کړه کي ډېر زیار وباسي چه دده ژبه یې له هغې ژبي سره
لري چه دی یې زده کول غواړي.

— پای —

لیک: نصیر جلیس پښتون

ددې رسالې په ليکلو کي ما دا لاندي کتابونه کتلي دي :

1. Allen Harold B. 1958, Applied English Linguistics, New York.
2. Bloomfield, Leonard 1933, Language, New York.
3. Gleason Henry A. Jr., 1955, An introduction to descriptive Linguistics, New York.
4. Hall, Robert A., Jr. 1960, Linguistics and your language, N.Y.
5. Herbert Penzl 1961, A Reader of Pashto, The Univ. of Michigan.
6. Hockett Charles E. 1959, A course in modern linguistics N.Y.
7. Kenneth L. Pike 1947, Phonemics, The Univ. of Michigan.
8. Nida, Eugene 1949, Morphology, The Univ. of Michigan.

کتابخانه کتب خطی
دبیرخانه مطبعه

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library